

**ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ
PROGRAM
2016-2017**

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA HOSTINNÉ

„Umění je tak velké, že vyplňuje celého člověka.“

Gustav Flaubert

OBSAH

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	3
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	5
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE.....	6
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE.....	7
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU.....	10
5. 1 Učební plány hudebního oboru.....	11
5. 2. <i>Studijní zaměření</i> Klavír.....	13
5. 3 <i>Studijní zaměření</i> Akordeon.....	19
5. 4 <i>Studijní zaměření</i> Příčná flétna.....	22
5. 5 <i>Studijní zaměření</i> Zobcová flétna.....	26
5. 6 <i>Studijní zaměření</i> Klarinet.....	29
5. 7 <i>Studijní zaměření</i> Saxofon.....	32
5. 8 <i>Studijní zaměření</i> Trubka.....	34
5. 9 <i>Studijní zaměření</i> Jazzový pozoun.....	38
5. 10 <i>Studijní zaměření</i> Housle.....	41
5. 11 <i>Studijní zaměření</i> Viola.....	44
5. 12 <i>Studijní zaměření</i> Kontrabas.....	47
5. 13 <i>Studijní zaměření</i> Kytara.....	50
5. 14 <i>Studijní zaměření</i> Basová kytara.....	53
5. 15 <i>Studijní zaměření</i> Bicí nástroje.....	57
5. 16 <i>Studijní Zaměření</i> Sólový zpěv.....	61
5. 17 <i>Studijní zaměření</i> Sborový zpěv.....	64
5. 18 <i>Studijní zaměření</i> Varhany.....	66
5. 19 <i>Předmět</i> „Zpívánky“.....	69
5. 20 <i>Předmět</i> Kolektivní souborová hra.....	70
5. 21 <i>Předmět</i> Hudební nauka.....	72
6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU.....	74
6.1 <i>Studijní zaměření</i> Výtvarná tvorba.....	76
6.2 <i>Studijní zaměření</i> Počítačová grafika.....	78
7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU.....	81

8. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPEC. VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI.....	89
9. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	90
10. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY.....	91

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program
Základní umělecká škola Hostinné

Předkladatel: Základní umělecká škola, Hostinné
Labská fortna 230, Hostinné 543 71
IČO: 67440703
Ředitel školy: Pavel Hučík
Telefon: 499 524 127, mobil: 721 138 125
E-mail: zus.hostinne@kthostinne.cz

Zřizovatel: Město Hostinné
Náměstí 69, Hostinné 543 71
Telefon: +420 499 441 333
E-mail: urad@muhostinne.cz

Platnost dokumentu: od 1. 9. 2016

Ředitel školy.....

Razítko

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Počet oborů, velikost

Základní umělecká škola v Hostinném nabízí výuku ve třech oborech: hudebním, výtvarném a tanečním. V oboru literárně – dramatickém není výuka v současnosti realizována. Maximální kapacita žáků ve všech oborech je 225, tento stav byl naplněn k 31. září 2011. Velikost oborů má trvalý stav. Od roku 2006 činí nárůst asi 50 žáků.

Spádová oblast dojíždějících žáků je od 5 do 7 km. Budova školy se nachází v těsné blízkosti středu města – náměstí, autobusového nádraží a zastávky vlaku.

Historie a současnost

V roce 1. 9. 1981 je v Hostinném zřízena pobočka Lidové školy umění Dvůr Králové nad Labem.

1. 9. 1990 vzniká samostatná Lidová škola umění Hostinné.

V polovině 90. let získala škola nové prostory v č. p. 230. Ředitelem školy se od 31. 12. 1995 stává Marek Hrubecký. Od 1. 8. 2006 do současnosti je ředitelem školy Pavel Hučík.

Od 1. srpna 2012 škola provozuje také činnost Domu dětí a mládeže (dále jen DDM).

Charakteristika pedagogického sboru

Věkový průměr pedagogického sboru je přibližně 35 let. Kromě dvou vyučujících je sbor aprobován.

V hudebním oboru je realizována výuka těchto nástrojů: klavír, kytara, housle, kontrabas, zobcová flétna, příčná flétna, klarinet, saxofon, akordeon, pěvecká hlasová výchova, bicí, elektrické varhany.

V hlavní linii se učitelé zaměřují na výuku klasické hudby s případnými alternativními seznámeními s dalšími styly – například jazz, etnická hudba, tematické oborové projekty.

K výrazné spolupráci pedagogů dochází v komorních a souborových hrách a seberealizaci žáků.

Výtvarný obor je vyučován v celé šíři kromě fotografie a filmu.

Při výuce tanečního oboru je kladen důraz na scénický tanec.

Činnost DDM zajišťují pedagogové volného času a jednotliví vedoucí zájmových útvarů.

Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Projekty, které jsou výsledkem vyučovacího procesu, nepřesahují časový horizont dvou let.

Vybavení školy a její podmínky

Prostory k výuce se nacházejí v prvním patře budovy č. 230 (části tohoto č. p. je i penzion Domov), kde má k dispozici 6 učeben včetně ředitelny, výtahu, sociálního a úklidového zázemí. V budově je realizována výuka hudebního a výtvarného oboru. Odloučené pracoviště, ve kterém probíhá výuka tanečního oboru, se nachází v ulici Horská 166 – Národní dům. Činnost DDM je realizována v č.p. 166 a 167 v Horské ulici v tzv. Národním domě.

K výuce jednotlivých nástrojů a oborů je k dispozici dostatečné vybavení hudebními nástroji a technickými pomůckami. Škola vypůjčuje tyto nástroje: akordeon, zobcové flétny, příčné flétny, kontrabas na období max. 12 měsíců. Vzhledem ke skutečnosti, že prostory školy byly zcela rekonstruovány, lze konstatovat, že prostředí je standardní. Dvě koncertní piana jsou umístěna v místech, kde se koncertní vystoupení konají nejčastěji – místní kino a rekonstruovaný konvent klášterního kostela.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Základní umělecká škola v Hostinném nabízí svým žákům aktivní využití volného času prostřednictvím třech uměleckých oborů.

Uměleckou výchovou probouzíme v žácích zdravé sebevědomí - učí vystupovat na veřejnosti a před publikem. Napomáháme navazování přátelství, učíme děti vzájemně spolupracovat, což příznivě působí na rozvoj vztahu k druhému člověku. Při práci v souborech jsou žáci vedeni k odpovědnosti za společné dílo a jeho výsledek, k týmové práci, toleranci, ale také ke zdravé kritice. Zdravě sebevědomý člověk se snadněji uplatní na trhu práce. Umělecká výchova rozvíjí osobnost rovnoměrně, především po duševní a citové stránce. Vychováváme posluchače a návštěvníky kulturních akcí.

Škola sama zajišťuje v poměrně malém městě kulturní akce – podnik KRPA, „Domov pro seniory“, Vítání občánků, Galerie antického umění, Gerocentrum, Penzion, Mateřská škola. Výjimečně nadaní a talentovaní žáci mohou být svým uměleckým zaměřením a samostatnou uměleckou aktivitou významným přínosem pro své okolí.

Vize školy

Rozšířit výuku v hudebním oboru o další nástroje, především žesťové a smyčcové a získávat žáky pro tato nová studijní zaměření.

Směřovat studium žáků ke kolektivní spolupráci.

Profesionální přístup k žákovi a osobní vztah k němu.

Konsolidovat činnost DDM na udržitelné úrovni.

Zajistit bezbariérový přístup do přízemí budovy č.p.166 a 167 – Národní dům, průběžné vzdělávání pedagogů pro práci s žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

4.1. Kompetence k umělecké komunikaci

1. „Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření.“

Strategie

- při výuce se zaměřujeme na různá stylová období
- systematickou a soustavnou prací zaručujeme návaznost jednotlivých lekcí
- vedeme rozhovor s žákem o výsledcích jeho práce a jejího ohodnocení
- postupujeme od menších prvků ke složitějším a postupně je zdokonalujeme
- používáme názornou ukázkou porovnáním uměleckých děl
- nabízíme promyšlenou koncepci vzdělávání spolu s odborností, kreativitou a také pozitivním vztahem k žákovi
- diskutujeme s žákem o jeho výkonu

Specifika hudebního oboru:

- žáka vedeme k systematické domácí přípravě
- seznámíme žáka s odlišnými interpretacemi prostřednictvím nahrávek
- žák je vybaven teoretickými znalostmi a zákonitostmi daných žánrů a umí je použít

2. „Proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu“

Strategie

- předvedeme žákovi více možností realizace, spolu s rozmanitými ukázkami tvorby
- poskytujeme žákovi informace o kulturním dění a vedeme ho k posuzování výkonů ostatních
- probouzíme v žákovi aktivní zájem o uměleckou tvorbu – veřejnou prezentací, navozením nálady v hodině, výběrem možností, nebo zadáním konkrétního úkolu
- pobízíme žáka k dialogu na téma tvorby jak vlastní, tak i cizí
- svým výkladem a společnými rozbory díla pomáháme utvářet žákův názor

Specifika hudebního oboru:

- poslechem hudby, společnými návštěvami koncertů a následným rozbořem skladeb žáka seznamujeme s různými specifiky žánrů, hudebních slohů a forem
- vedeme žáka k chápání vztahu jednotlivých částí díla a jejich kontrastu
- žák je schopen hodnotit interpretaci učitele

4.2. Kompetence osobnostně sociální

1. „Žák disponuje pracovními návyky, které jsou vytvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci.“

Strategie

- žáky vedeme k promyšlenému studiu, zadáváme dílčí a v určený čas splnitelné úkoly
- pravidelnou veřejnou prezentací podporujeme vytrvalost a také probouzíme radost z práce, povzbuzujeme a podporujeme žáky v jejich úsilí
- střídáme činnosti ve výuce, technické prvky jsou prokládány uvolněnějšími formami
- ve výuce má své místo zásadovost, spravedlnost, ale také empatie
- v kolektivní výuce pěstujeme v žákovi pocit zodpovědnosti za společně nastudované dílo, vyžadujeme včasné příchody a společenské vystupování
- při práci v souborech jsou žáci vedeni k odpovědnosti za společné dílo a jeho výsledek, k týmové práci, toleranci, ale také ke zdravé kritice.

Specifika hudebního oboru:

- dbáme na pravidelnou docházku i domácí přípravu, pravidelně kontrolujeme kvalitu zadané práce, vedeme žáka k pravidelnému, systematickému a efektivnímu cvičení
- pocit zodpovědnosti ke kolektivu v žákovi pěstujeme zařazením do souboru
- žáka motivujeme k domácí přípravě – cvičící sešit, obrázky, známky, soutěže
- jdeme žákovi příkladem svým veřejným vystupováním - koncert učitelů, vernisáže
- u nástrojů, vyžadujících fyzickou vytrvalost musí být čas na cvičení vhodně rozložen
- žáka motivuje hra pro konkrétní posluchače - příbuzné, známé

Specifika tanečního oboru:

- společně plánujeme projekty s žáky a diskutujeme o nich

Specifika výtvarného oboru:

- předložíme pevnou strukturu práce a jasný postup realizace

2. „Žák se účelně zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji odpovědnost za společné dílo.“

Strategie

- žákovi poskytujeme možnost mezioborové spolupráce
- komunikujeme a spolupracujeme s rodiči – konzultace, písemná forma, návštěvy na hodinách
- přihlížíme k odlišnostem mezi žáky a jako takové je respektujeme
- oceňujeme snahu a vytrvalost, dokážeme povzbudit i v případě neúspěchu
- v kolektivu vytváříme podnětné prostředí, které probouzí zájem
- dostupnými prostředky pravidelně informujeme žáka o dění ve škole a mimo školu a o připravovaných akcích

Specifika hudebního oboru:

- vybíráme přiměřený hudební žánr, který žáky motivuje
- zapojujeme i méně nadané žáky; přesto vyžadujeme jejich aktivitu
- diskutujeme s žáky o vhodném výběru skladeb pro určitý typ vystoupení
- v souborové a orchestrální hře žákům vysvětlíme důležitost přípravy na výuku, pomáháme utvářet pocit zodpovědnosti v kolektivu
- společnými akcemi (např. soustředěním, pracovními dílnami, společnou návštěvou kulturních akcí) stmelujeme soubor a vytváříme v něm přátelskou atmosféru

Specifika tanečního oboru:

- společně plánujeme projekty, diskutujeme o nich, máme vizi společného cíle
- rozvíjíme žádoucí funkční vazby ve skupině

Specifika výtvarného oboru:

- vybíráme natolik všestranná témata a techniky, aby se každý žák dokázal realizovat a zároveň měl pocit sounáležitosti se skupinou

4.3. Kompetence kulturní

1. *„Žák je vnímavý k uměleckým a kulturním hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence.“*

Strategie

- nabízíme žákovi dostatek rozličných podnětů z uměleckého světa
- žáky zapojujeme do akcí školy a města, umožňujeme jim se aktivně podílet na kulturním dění
- svým zájmem o umění a uměleckou činnost dáváme žákům příklad
- doporučujeme žákům kulturní akce a jejich návštěvu
- společným vystoupením oborů umožňujeme žákům vnímat různé druhy umění a práci jiných lidí

2. *„Žák aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a k jejich předávání dalším generacím.“*

Strategie

- pořádáme koncerty a vystoupení pro rodiče a veřejnost
- žákovi vysvětlíme důležitost samotného vystoupení a také význam osobní účasti žáka na této kulturní akci, pravidelně ho do připravovaných akcí zapojujeme, i do samotné přípravy
- vedeme žáky k vytváření školních tradic – spolupráce s jinými ZUŠ, tradiční vystoupení, soutěže
- žáky vedeme k potřebě vytvářet opravdové hodnoty
- žákům předáváme radost z umění a cit pro krásno
- aktivně se účastníme kulturního dění, vystupujeme na koncertech a vedeme žáky k návštěvám kulturních akcí

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

Poznámky:

- Doporučuje se rozdělit vyučovací hodinu v 1. ročníku do dvou lekcí.
- Výuka hry na nástroj a výuka zpěvu může v přípravném studiu a v 1. ročníku probíhat ve skupině 2 žáků v jedné vyučovací hodině.
- Výuka zpěvu a zobcové flétny může po celý 1. stupeň probíhat ve skupině 2 žáků v jedné vyučovací hodině.
- Kromě hry na nástroj a kolektivně vyučované hudební nauky navštěvuje žák od 4. ročníku předmět *Kolektivní a souborová hra*. Může volit z několika souborových uskupení. V případě studia více nástrojů lze navštěvovat pouze jeden soubor.
- Na návrh vyučujícího může ředitel školy rozšířit výuku žáka až na 2 vyučovací hodiny týdně. Toto rozšíření platí pouze do konce školního roku.

5. 1 Učební plány hudebního oboru

Učební plán A 1 – hudební obor

Předmět	Přípr. stud.		I. stupeň							Přípr. stud.	II. stupeň			
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1	1.	2.	3.	4.
<i>Zpívánky</i>	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hra na klavír														
Hra na akordeon														
Hra na varhany														
Hra na zobcovou flétnu														
Hra na příčnou flétnu														
Hra na klarinet														
Hra na saxofon			1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1
Hra na trubku														
Hra na kontrabas														
Hra na housle														
Hra na kytaru														
Hra na basovou kytaru														
Hra na bicí nástroje														
Sólový zpěv														
Hra na kontrabas	-	-	1	1	1	1	1	1	1		-	-	-	-
Hra na klavír (starší 14 let)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	1
Hra na violu	-	-	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1
Hra na pozoun	-	-	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1
Hudební nauka	-	-	-	1	1	1	1	1	-	1	-	-	-	-
Kolektivní a souborová hra	-	-	-	-	-	1	1	1	1		1	1	1	1
Součet	1	1	1	2	2	3	3	3	2		2	2	2	2
Týdenní minimální dotace	2		16							2	8			
Nepovinné předměty														
Sboreček	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sborový zpěv	-	-	1	1	1	1	1	1	1	-	1	1	1	1
Hra na klavír														
Hra na housle														
Hra na zobcovou flétnu														
Hra na klarinet														
Hra na akordeon	1	1												
Hra na bicí nástroje			-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hra na saxofon														
Hra na kytaru														
Hra na basovou kytaru														
Hra na trubku														
Sólový zpěv														
Kolektivní a souborová hra	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-

V přípravném studiu a v 1. ročníku I. stupně lze vyučovat ve skupině dvou žáků.

Učební plán A 2 – hudební obor

Předmět	Přípravné studium		I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
<i>Zpívánky</i>	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sboreček	-	-	2	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-
Sborový zpěv	-	-	-	-	-	2	2	2	2	2	2	2	2
Hudební nauka			-	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-
Součet	1	1	2	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2
Týdenní minimální dotace	2		19							8			
Nepovinné předměty													
<i>Zpívánky</i>			1	1	1								
Sboreček	1	1	-	-	-	2	2	2	2	-	-	-	-
Sborový zpěv			2	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-

Poznámky:

1. Předmět *Sboreček* je určený pro žáky od 5 do 11 let.
2. Předmět *Sborový zpěv* je určen pro žáky starší 12 let.

5. 2 Studijní zaměření Klavír

Charakteristika studijního zaměření

Klavír se vyznačuje mnohostranností využití, jaká nemá obdoby u jiného hudebního nástroje. Svým velkým tónovým rozsahem a schopností polyfonní hry nahrazuje do jisté míry znění orchestru.

Klavír se osvědčil nejen jako sólový nástroj, ale také vhodný a velmi využívaný k doprovodu zpěvu a také ostatních hudebních nástrojů, ke komorní hře, čtyřruční hře nebo hře na dva klavíry.

Žáci studují sólovou hru, mají možnost hrát v souboru, doprovázet jiné nástroje. Od 4. ročníku účinkují v souborech. Pro potřeby výuky jsou v klavírní třídě dva nástroje. Žáci musí mít na cvičení vlastní nástroj.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – přípravné studium

1. ročník

- žák si osvojí správné sezení u nástroje, uvolněné držení paží
- zahraje písně nebo drobné skladby střídáním rukou
- hraje z paměti a pomocí sluchové kontroly
- spojuje tóny do dvojic, případně skupin; i na černých klávesách
- přenáší paži z jedné oktávy do druhé
- hraje jednoduchou kadenci v rozloženém kvintakordu s pedálem

2. ročník

- žák se orientuje na klaviatuře, pojmenuje tóny v oktávě
- rozliší houslový a basový klíč, čte v nich jednoduchý notový zápis
- při nácvičení skladby se opírá o pomocné tóny v notovém zápisu
- zahraje jednoduchou kadenci, případně rozšířenou (I – VI – IV – II – V - I) s výměnami pedálu
- hraje portamento, legato, staccato, využije váhu paže
- zahraje drobné skladbičky různého charakteru a v odlišné dynamice

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – I. stupeň

1. ročník

- žák disponuje správnými návyky při hře portamento, legato, staccato (uvolněná paže, zpevněné konečky prstů)
- orientuje se na klaviatuře, zná její dělení do oktáv a pojmenuje je
- hraje dvojhmaty do kvinty a sexty
- hraje kvintakord v protipohybu nebo v rovném pohybu dohromady
- nastuduje jednoduchou kadenci s hlavními a vedlejšími stupni ve formě rozloženého kvintakordu
- hraje stupnice I. skupiny (C-dur/H-dur) v dlouhých tónech jednotlivými prsty i předepsaným prstokladem
- při nácvičení stupnic, cvičení a etud využije jednoduché rytmické obměny
- reprodukuje notový zápis v obou klíčích a v základních rytmických hodnotách
- (noty celé – šestnáctinové, trioly, tečkovaný rytmus)
- při čtení notového zápisu vnímá postupy a kroky, později jednotlivé intervaly
- pojmenuje základní dynamická znaménka (p, mf, f,) a základní tempové označení

- logicky spojí skupinky not, vytvoří jednoduché fráze, vnímá vrchol melodie, rozliší melodii od doprovodu
- vnímá kvalitu tvořeného tónu, hraje s jednoduchým pedálem
- transponuje pětiprstovou polohu při hře prstových cvičení, lidových písní apod.
- vnímá těžké a lehké doby, rozezná tónorod skladby a její náladu
- provede předepsanou dynamiku a crescendo/decrescendo
- transponuje jednoduché písně s doprovodem kvinty, postupně T - D

2. ročník

- žák hraje dvojhmaty do sexty - tenuto, staccato, vázaně s opěrným tónem
- zahraje I. a II. skupina durových stupnic dohromady v protipohybu nebo v rovném pohybu, použije rytmické obměny a úhozové varianty, dlouhé tóny a staccato jednotlivými prsty, repetované tóny
- hraje durový a mollový kvintakord (tenuto, staccato, rozklad)
- reprodukuje základní melodické ozdoby (nátryl, skupinka, mordent)
- ve hře rozliší jednoduché hudební útvary – pochod, valčík, menuet, polka, ukolébavka
- přizpůsobí se danému tempu skladby a vycítí drobné agogické změny v rámci fráze nebo na konci skladby – ritardando, diminuendo
- hraje krátké skladby z paměti v širší dynamické škále a s jednoduchou pedalizací
- reprodukuje písně s doprovodem T-S-D
- hraje čtyřručně s učitelem a z listu v pětiprstové poloze a v osvojeném rozsahu

3. ročník

- žák hraje etudy a prstová cvičení všemi poznanými druhy úhozu a dynamiky
- orientuje se bezpečně v obou klíčích a pojmenuje noty a posuvky
- hraje sexty, septimy (například v dominantním septakordu), případně oktávy
- rozlišuje melodické ozdoby (nátryl, mordent, příraz, skupinka)
- vypracuje stupnice dur i moll od bílých kláves dohromady, žák užije všechny probrané průcviky, rytmy, repetované tóny a dlouhé tóny při jejich studiu, zdůrazněna je rytmická složka hry stupnic a její správné přízvuky
- vyhledá pětiprstovou polohu dur a moll, durový a mollový tetrachord od jakéhokoli tónu
- hraje durové a mollové akordy v pravé i levé ruce v rovném pohybu
- nastuduje kadenci v dur i v moll-harmonické ve formě rozložených kvintakordů
- k vybraným stupnicím zahraje dominantní septakord (podle rozpětí ruky)
- vnímá rozdílnou reprodukci jednoduchých skladeb různých stylových období – rytmická stránka, dynamická a agogická
- při hře z paměti použije kromě mechanické i ostatní druhy paměti
- interpretuje drobné polyfonní skladby (imitace, kánon)
- hraje skladby v dosud poznaných tóninách
- zahraje z listu skladby v pětiprstové poloze (unisono, nebo držený bas)

4. ročník

- žák hraje v rychlejších tempech vyrovnaně, kontrolovaným úhozem a opřeným tónem
- nastuduje stupnice dur i moll od bílých kláves v rovném pohybu i protipohybem s příslušnými akordy
- žák hraje akordy pružným, měkkým úhozem, v širší dynamické škále
- nastuduje chromatickou stupnici
- hraje oktávy, podle dispozic ruky i velký kvintakord
- žák samostatně nastuduje skladbu podle pokynů učitele a hraje s využitím osvojených technických a výrazových prostředků
- vnímá tón a jeho kvalitu, použije uvědomělé pohyby pro tvoření tónu
- samostatně pedalizuje podle harmonie
- zřetelně odliší melodii a doprovodné hlasy

- vnímá vedení hlasů ve dvouhlasé nebo tříhlasé polyfonii (imitace, kánon, fugato)

5. ročník

- žák hraje stupnice od bílých i černých kláves dur i moll
- ovládá velké akordy s obraty, dominantní septakord
- nastuduje kadenci v dur i moll ve formě velkých rozložených kvintakordů
- ovládá velký rozklad kvintakordu zvlášť
- pozná a osvojí si nepravidelné rytmické dělení 2:3
- transponuje prstová cvičení a jednoduché etudy do sousedních tónin
- zahraje další melodické ozdoby (obal, trylek)
- použije složitější synkopický pedál s využitím sluchové kontroly
- popíše základní pravidla prstokladu (pětiprstová poloha, podklady palce, prstoklad akordů) a využije jich při studiu
- hraje náročnější rytmické, úhozové a dynamické kombinace
- reprodukuje složitější polyfonní skladby (fuga, kánon)
- pozná další hudební formy – variace, sonatina

6. ročník

- žák zahraje stupnice přes 4 oktávy kombinovaně v tempu 60 M. M., velký trojzvuk (tenuto, staccato, rozklad) velkého rozkladu obratů kvintakordu
- disponuje větší technickou zručností, skladbu propracuje zřetelně po rytmické a melodické stránce
- využije nepravidelné rytmické útvary, nepravidelné dělení notových hodnot
- podle notového zápisu vypracuje samostatně základní dynamiku, vybírá optimální prstoklad z učitelem navržených možností
- výrazně odliší melodii a doprovod, střední hlasy od sopránu, hra je více plastická
- využije sluchovou představivost k tvoření tónu

7. ročník

- žák interpretuje skladby s širším využitím interpretačních prostředků – úhozově zřetelná hra, rytmicky přesná, správně rozvrhne agogiku, frázování a dynamiku
- žák hraje stupnice kombinovaně v tempu 60-80 M. M., velký rozklad dohromady, náročnější technické pasáže na větší ploše, dbá na vyrovnanost obou rukou - zdokonalí logickou paměť
- rozšíří hru kadencí, obohatí ji o další stupně a mimotonální funkce
- skladbu samostatně propracuje po všech stránkách
- rozvine cit pro úhoz a jeho varianty v závislosti na interpretované skladbě, vyjádří jí charakter skladby
- orientuje se v akordických značkách, zná jejich stavbu a harmonickou podstatu, doprovodí podle nich melodickou linku

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák samostatně vybere skladbu, konzultuje výběr s učitelem a sám navrhne různá řešení po vybidnutí učitelem
- uplatní svoje zkušenosti a postup práce při nácviu skladby (prstoklad, dynamika, agogika, tempo, metronomické údaje)
- první představu skladby, zprostředkovanou učitelem využije při řešení technických problémů
- svoji hru konfrontuje s ostatními pojetími, nahrávkami, nebo hrou učitele
- při počátečním studiu repertoáru využije schopnost hry z listu
- souzvučky a akordy čte v textu harmonicky, vnímá vztahy akordů, jejich rozvoje a spoje
- v doprovodu uplatní svoje znalosti z hlavního oboru, reaguje na druhého hráče, komunikuje s ním a společně se podílí na řešení hudebních úkolů
- odlišně interpretuje skladby období baroka, klasicismu, romantismu, impresionismu a skladeb 20. století (podle svého výběru a zájmu)
- orientuje se ve stylových obdobích, skladbu dokáže zařadit do určitého stylu, eventuelně určit okruh skladatelů
- během studia pozná nejrůznější druhy skladeb, samostatně se rozhodne pro interpretaci těch, které chce poznat do hloubky (určená pro veřejná vystoupení, soutěž, absolventský koncert)

3. a 4. ročník

- žák hraje těžší klavírní prvky - dvojhmaty, oktávy, skoky
- žák se opírá o harmonickou a melodickou představu
- hraje výrazně po emocionální stránce a s prožitkem, obojí úměrně záměru skladatele a zdůvodněné žakovými argumenty
- v notovém zápisu se pohotově orientuje, vnímá harmonii skladby, vedení hlasů a to již při prvním čtení
- uvědomí si rozdíl mezi prvním čtením skladby z listu a jejím dokonalým propracováním
- zvolí technické a výrazové prostředky při interpretaci různých stylů
- žák respektuje stylovou stránku skladby, prostřednictvím vybraných skladeb se seznamuje se světovými i českými autory
- vyhledá skladby známého i méně známého autora a informace o něm, samostatně tak rozšíří svůj repertoár
- po dobu studia se seznámí s ostatními hráči, stylem jejich hry a preferencí, samostatně obhájí vlastní pojetí hry, preference při výběru repertoáru a své hudební zaměření

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klavír – II. stupeň

- pro žáky přijaté ve věku 14 let a starší

- **Přípravné studium**

- žák disponuje správnými návyky při hře portamento, legato, staccato (uvolněná paže, zpevněné konečky prstů)
- bezpečně se orientuje na klaviatuře
- hraje dvojhmaty v rozsahu oktávy tenuto a staccato
- hraje stupnice I. skupiny (C-E dur) v protipohybu dohromady
- hraje tříhlasý kvintakord s obraty v protipohybu zvlášť nebo dohromady
- nastuduje jednoduchou kadenci T-D-S s použitím obrátů základních akordů
- při nácviu stupnic, cvičení a etud využije jednoduché rytmické obměny
- reprodukuje notový zápis v obou klíčích a v základních rytmických hodnotách (noty a pomlky celé – šestnáctinové, trioly, tečkovaný rytmus)

- respektuje základní dynamická a tempová označení
- logicky vytvoří jednoduché fráze, vnímá vrchol melodie, rozliší melodii od doprovodu
- vnímá kvalitu tvořeného tónu, hraje s jednoduchým pedálem
- transponuje pětprstovou polohu při hře prstových cvičení, lidových písní apod.
- transponuje jednoduché písně s doprovodem kvinty, postupně T-D-S
- zahraje z listu jednoduchou melodií jednou rukou nebo unisono

1. ročník

- žák hraje dvojhmaty tenuto, staccato (sixty) i vázaně (váz. s opěrným tónem, váz. tercie) hraje durové stupnice II. skupiny dohromady v protipohybu nebo v rovném pohybu, použije rytmické obměny a úhozové varianty
- hraje durový kvintakord s obraty (tenuto, staccato, rozklad) reprodukuje základní melodické ozdoby (příráz, nátryl, skupinka, mordent) ve hře rozliší jednoduché hudební útvary – pochod, valčík, menuet, polka, apod.
- přizpůsobí se danému tempu skladby a vycítí drobné agogické změny v rámci fráze nebo na konci skladby – ritardando, diminuendo
- hraje krátké skladby z paměti v širší dynamické škále a s jednoduchou pedalizací
- interpretuje drobné polyfonní skladby (imitace, kánon)
- ovládá hru s přenášením a překládáním paží i základní prvky nezávislosti rukou (staccato – legato, odlišné frázování v pravé a levé ruce)
- provede dynamické odlišení melodie od doprovodu
- reprodukuje písně s doprovodem T-S-D (případně i II a VI) formou rozložených akordů
- zahraje z listu snadnou skladbu nebo etudu v pětprstové poloze
- hraje čtyřručně s učitelem nebo druhým žákem, zvládá základní prvky souhry –
- soustředěné sledování textu, rytmická přesnost, přizpůsobení druhému hráči

2. ročník

- žák hraje etudy a prstová cvičení všemi poznanými druhy úhozu a dynamiky
- hraje ve středně rychlém tempu, s důrazem na rytmickou i zvukovou vyrovnanost
- zahraje snadná cvičení v sextách, případně oktávách, dokáže zahrát sled akordů, zvládá přenášení paže i menší skoky
- rozlišuje melodické ozdoby (nátryl, mordent, příráz, skupinka, obal)
- vypracuje stupnice dur i moll od bílých kláves v rovném pohybu dohromady, užije všechny
- probrané průcviky, rytmy, repetované tóny a dlouhé tóny při jejich studiu, zdůrazněna je
- rytmická složka hry a její správné přízvuky
- vyhledá pětprstovou polohu dur a moll, durový a mollový tetrachord od jakéhokoli tónu
- hraje durové a mollové akordy v rovném pohybu
- nastuduje kadenci v dur i v moll-harmonické ve formě rozložených akordů
- k vybraným stupnicím zahraje dominantní septakord s obraty
- vnímá rozdílnou reprodukci jednoduchých skladeb různých stylových období – rytmická stránka, dynamická a agogická
- při hře využívá širší dynamické škály, sluchem kontroluje čistotu pedalizace, zřetelně
- odlišuje vedoucí hlas od doprovodu
- je schopen nastudovat s pomocí učitele snadný doprovod ke hře jiného nástroje

3. – 4. ročník

- žák hraje v rychlejších tempech vyrovnaně, kontrolovaným úhozem a opřeným tónem
- nastuduje stupnice dur i moll od bílých i černých kláves v rovném pohybu přes 4oktávy
- hraje akordy pružným, měkkým úhozem, v širší dynamické škále
- nastuduje chromatickou stupnici
- hraje oktávy, podle dispozic ruky i velký kvintakord nebo velký rozklad kvintakordu
- zvláště
- samostatně nastuduje skladbu podle pokynů učitele a hraje s využitím osvojených
- technických a výrazových prostředků, všímá si frázování a dynamické výstavby melodie

vnímá tón a jeho kvalitu, použije uvědomělé pohyby pro tvoření tónu
samostatně pedalizuje podle harmonie

zřetelně odliší melodii a doprovodné hlasy (snaží se o dynamické odstínění hlasů
v akordu

- nastuduje kadenci v dur i moll ve formě velkých rozložených kvintakordů
- využívá v doprovodu ostinato, rozložené akordy, příznávky
- hraje z listu jednoduchá cvičení nebo drobné skladbičky pro obě ruce
- hraje čtyřručně, podle možností se uplatňuje v komorní hře

5. 3 Studijní zaměření Akordeon

Charakteristika studijního zaměření

Akordeon zaujímá vedle klasických nástrojů významné místo. Jako přenosný vícehlasý nástroj plní akordeon v hudebním životě funkci jak samostatného sólového nástroje, tak nástroje doprovodného a souborového. Interpret se neobejde bez dokonalého zvládnutí všech výrazových možností nástroje, technické vyspělosti obou rukou a dokonalé měchové techniky. Náplní práce je soustavné pěstování měchové a prstové techniky, hudební paměti a tvořivých schopností žáka, jeho vedení ke sluchové sebekontrolě, hmatové pohotovosti, jistotě, přesné a stylové interpretaci a výchově hudebního vkusu.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na akordeon – přípravné studium

1. ročník

- žák si osvojí základní návyky - sezení, držení, upevnění nástroje a postavení rukou
- pozná základy prstové a měchové techniky
- podle sluchu zahraje jednoduché písně pravou rukou
- čte základní basy F, C, G, D v F klíči
- zvládne počátky hry z not v obou klíčích

2. ročník

- žák tvoří tón a zvládá základní měchovou techniku
- zahraje jednoduché písně či drobné skladbičky z paměti
- orientuje se pravou rukou v tónině C – dur
- hraje durové akordy v levé ruce F, C, G, D
- vytvoří doprovodný bas ve čtyřdobém a třídobém taktu

Vzdělávací obsah předmětu Hra na akordeon – I. stupeň

1. ročník

- žák dbá na správné postavení rukou (zápěstí, zpevněné prsty, postavení rukou na tónu/basu C), správně drží nástroj za použití řemenů (zádový řemen)
- orientuje se na hmatníku (klávesovém/knoflíkovém)
- hraje základní a pomocné basy s příslušnými durovými akordy (C-G-D-F), stupnice zvlášť (levá C dur, pravá do 3 křížků a béček), kvintakord v příslušných stupnicích, hra basů staccato a legato ve cvičeních, prstová cvičení v pravé ruce – legato, staccato, tenuto
- ovládá přípravná měchová cvičení, správné vedení měchu, tvoření tónu a jeho správné nasazení a ukončení
- rozliší měchové značky a základní dynamiku p – f

2. ročník

- žák si osvojí správné držení rukou a nástroje
- reprodukuje další rytmické útvary - synkopa
- hraje rozšířenou pětiprstovou polohu – posun ruky, dvojhlasý pravou rukou
- zřetelně odliší hru legato a staccato

- ovládá akordický doprovod v dur s kvintovým a terciovým basem mollového kvintakordu.
- pozná hru dominantního septakordu
- rozvine měchovou techniku - dotahuje měch před obratem
- využije základní dynamická škála p – mf - f
- vypracuje prstová cvičení v pravé ruce – legato, staccato, tenuto
- hraje levou rukou basy staccato a legato ve cvičeních
- interpretuje lidové písně i drobnější skladby z paměti

3. ročník

- žák hraje s ohledem na kulturu tónu, dynamiku a výraz, měkké nasazení, tremolo
- využije hmatovou orientaci - rozšířená poloha pravé i levé ruky – skoky
- správně rozloží těžiště těla a nástroje
- ovládá trioly a tečkovaný rytmus, dvojhmaty a jednoduchý dvojhlas v pravé ruce, měch vede podle označení v notovém zápisu
- obohatí hru o další dynamické a agogické odstíny – accelerando, ritardando
- reprodukuje náročnější rytmické útvary a jejich kombinace – příprava rytmických obměn a jejich použití
- vypracuje stupnice a akordy v příslušném tempu
- kombinuje základní artikulační prvky při souhře pravé a levé ruky
- hraje z paměti na veřejnosti

4. ročník

- žák zahraje dvojhmaty legato i staccato (tercie, sexty) melodické ozdoby (nátryl, trylek, příraz), polyfonní hru (dvojhlas)
- hraje durové stupnice do 3 křížků a 3 béček dohromady, tříhlasý durový akord, mollové stupnice, melodické a harmonické, pravá i levá ruka
- zahraje z listu skladby, které odpovídají svou technickou náročností
- ve hře disponuje přesným rytmickým cítěním
- v komorní hře podřizuje svoji dynamiku celku
- pohotově se orientuje v notovém zápisu

5. ročník

- žák ovládá polyfonní způsob hry v pravé i levé ruce
- užívá melodický bas levé ruce, hru dvojhmatů
- hraje durové stupnice v protipohybu, mollové stupnice (c, g, d, a, e, h)
- skladbu vnímá po celcích a frázích, hraje pohotověji z listu
- čte dynamická a přednesová znaménka a citlivě na ně reaguje

6. ročník

- žák ovládá skoky v akordickém doprovodu, měchovou techniku – rychlý střídavý měch
- hraje durové stupnice v protipohybu, čtyřhlasý kvintakord nebo dominantní septakord v pravé ruce
- použije základy techniky rejstříkování, rozpozná a použije všechny rejstříky
- tvorbu repertoáru rozšíří o skladby různých stylových období - sonátová forma (sonatina), taneční a jazzová hudba, dbá na stylovost přednesu
- dbá na stylové rozlišení

7. ročník

- žák provede všechny druhy artikulace, rytmy a všechny cvičné způsoby v pravé a levé ruce
- použije celý rozsah nástroje
- hraje durové a mollové stupnice všemi probranými způsoby a chromatickou stupnici v pravé ruce, dominantní septakord a zmenšený septakord
- pozná a formuluje základy techniky rejstříkování

- zvládne stylovost přednesu, dokáže použít všechny rejstříky
- při výběru skladeb se řídí osobním vkusem
- interpretuje náročnější přednesové skladby po stránce technické, výrazové a stylové

Vzdělávací obsah předmětu Hra na akordeon – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák hraje v celém nástrojovém rozsahu, nepravidelné a kombinované dvojhmaty, rejstříkování
- získá stylové cítění v interpretačních skladbách uvedeného období
- hraje jednoduché party z listu
- používá jednoduché improvizční techniky
- aktivně se podílí na tvorbě repertoáru
- svým aktivním přístupem se podílí na tvorbě repertoáru
- prohloubí měchovou techniku (tremolo - bellow shake, měkké nasazení a ukončení tónu)
- využije vyšší stupně techniky (non legato)
- jednoduše improvizuje v tzv. bluesové 12

3. a 4. ročník

- hraje vyrovnanou technikou v pravé i levé ruce – uvolněné paže, lokty, zápěstí
- samostatně pracuje, nastuduje skladbu dle pokynů učitele (vypracuje prstoklad, respektuje dynamiku, tempová označení)
- prokáže osobitý projev (hraje skladby způsobem vlastním jeho temperamentu – tempo, charakter, výraz)
- ohodnotí jak svůj výkon, tak i spoluhráčů, nebo profesionálních umělců
- hraje podle akordových značek a improvizuje podle nich
- odliší hru různých žánrů a stylů, hudby barokní, klasické, hudby 19. a 20. století, hudby moderních hudebních proudů a jazzu
- pohotově se účastní komorní hry

5. 4 Studijní zaměření Příčná flétna

Charakteristika studijního zaměření

Vybavení - škola má k dispozici nástroje, vhodné k zapůjčení – příčné flétny, zobcové flétny v 5 základních druzích (od sopránové po basovou). Sopránové a altové flétny máme k dispozici i v kvalitnějším provedení – dřevo. Studium doporučujeme na základě vhodných tělesných dispozic. Jako přípravný nástroj používáme zobcovou flétnu – viz studijní zaměření Zobcová flétna. Kromě sólové hry se žáci uplatní v komorní a souborové hře.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na příčnou flétnu – I. stupeň

1. ročník

- žák složí a správně drží nástroj, má přirozeně zahnuté prsty, vyváženou flétnu, správný postoj při hře
- pojmenuje jednotlivé části flétny, zná funkci mechaniky, techniku dýchání (funkci bránice a břišních svalů).
- samostatně pečuje o nástroj
- pozná zvukové možnosti flétny, správně nasadí tón na slabiky „kü“ a „tü“.
- použije základní způsoby artikulace (tenuto, legato, staccato).
- prokáže správné návyky pro znělost spodní polohy (kromě c1) a částečně pak druhé oktávy. - hraje v rozsahu od d1-a2 chromaticky.
- osvojí si první hudební pojmy – houslový klíč, notová osnova, repetice, křížek, béčko, odrážka, koruna, ligatura a triola
- orientuje se v těchto taktech: takt celý, 3/4, 2/4, 4/2, 3/8, 2/8, 6/8.
- rozliší délku noty a pomlky celé, půlové, čtvrt'ové, osminové, šestnáctinové, půlové, čtvrt'ové a osminové s tečkou
- hraje v pomalém tempu v půlových hodnotách durové stupnice v rozsahu 1 oktávy tenuto, legato, staccato a tónický kvintakord dané stupnice do 2 křížků a béček, a to od d1-a2.
- zahraje jednoduché české lidové písně i lidové písně dalších evropských zemí, lehká dueta, středověké tance a duchovní písně, jednoduché skladby z období baroka a klasicismu
- v lidových písních a jednoduchých skladbách chápe jednotlivé fráze, nadechuje se na správných místech
- zahraje z paměti jednoduchou lidovou píseň nebo skladbičku
- zvládá hru na ozvěnu
- zahraje z listu jednoduchou lidovou píseň
- disponuje návykem pravidelně a soustavně pracovat, připravovat se na další hodinu
- při hře s dalším nástrojem udrží svůj předepsaný rytmus a melodii.

2. ročník

- žák v přednesových skladbách využije základní dynamiku (p, mf, f)
- zná zvukové možnosti flétny ve druhé oktávě, správně nasadí tón na slabiky „kü , „tü“ i ve vyšších polohách
- dbá na kvalitu tónu, jeho nasazení i ukončení
- použije základní způsoby artikulace (tenuto, legato, staccato).
- hraje v chromatickém tónovém rozsahu od c1-f3, doladí nástroj v intonačně choulostivých místech
- hraje z paměti ve čtvrt'ových hodnotách durové a mollové aiolské stupnice do 3 křížků a 3 béček (tenuto, legato, staccato), tónické kvintakordy a dominantní septakordy těchto stupnic
- zahraje synkopu, notu šestnáctinovou s tečkou a dvaatřicetinovou, osvojí si nové pojmy –

- D. C. al Fine, D. S. al Fine, nové hudební formy (např. fuga, valčík, tance z barokní taneční suity), zná některé drobné skladby určené příčné flétně, a to od těchto předních hudebních skladatelů: W.A.Mozarta, P.I.Čajkovského, L. van Beethovena, J.S.Bacha, J.Pachelbela, H.Purcella, J.-B.Lullyho a J. Haydna)
- obmění krátký motiv rytmicky či artikulačně, dokončí jednoduchou hudební frází, transponuje jednoduchý motiv či píseň
- z listu reprodukuje jednoduché skladbičky s předepsanými dynamickými znaménky
- při vystoupení se koncentruje na výkon
- z paměti zahraje lidovou píseň nebo lehčí přednesovou skladbu

3. ročník

- žák uplatní dechové a artikulační návyky, hraje vyrovnaně po zvukové a intonační stránce ve všech polohách nástroje
- hraje chromaticky v rozsahu od c1-h3
- v etudách a přednesových skladbách využije dynamiku od p – f včetně crescenda a decrescenda
- postihne náladu písně či skladby
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápise, pozná další hudební formy (sonátová forma, další tance barokní suity)
- hraje ve čtvrtových hodnotách durové a mollové aiolské stupnice v rozsahu 2 oktáv (T5, D7 – malý a velký rozklad) do 4 křížků a béček – tenuto, legato, staccato
- zahraje podle svých individuálních schopností z paměti jednoduchou skladbu
- hraje jednoduché několika - taktové melodie podle sluchu
- hraje melodické ozdoby (opora, náryl, trylek), hraje první alikvotní tóny v nižší poloze.
- poznává některá díla významných skladatelů např. B. Marcello, J. Ch. Naudot, G. P. Telemann, J. Ch. Pepusch, G. F. Händel)
- transponuje jednoduché písně nebo úryvky z paměti, při hře v duu pozorně sleduje intonaci nástroje. Uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem.

4. ročník

- žák spočítá složitější rytmy (např. synkopu, kvintolu, velkou triolu), hraje jednodušší jazzové skladby
- hraje durové a mollové aiolské stupnice v rozsahu 2 oktáv (T5, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) – tenuto, legato, staccato v osminových hodnotách
- zahraje další melodické ozdoby (příráz, skupinka). Při hře melodických ozdob využívá pomocné hmaty. V nižší poloze hraje první alikvotní tóny
- používá technikou dvojitého staccata
- zahraje z paměti jednoduché skladby za doprovodu klavíru nebo jiného nástroje
- zahraje z listu jednoduchou melodii s využitím melodických ozdob, a to s předznamenáním do 3 křížků a béček
- transponuje lidové písně ze zpěvníku o oktávu výš
- hraje skladby z různých období, ale i skladby stylově kontrastní (skladby autorů 20. století, skladby z oblasti popu, jazzu, rocku apod.)

5. ročník

- žák hraje v rychlejším tempu vyrovnaně díky rozvinuté prstové technice, dvojité staccato využívá při hře stupnic a v rychlých, technicky nenáročných etudách
- hraje durové a mollové (aiolské, harmonické a melodické) stupnice v rozsahu 2 oktáv (T5, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) do 4 křížků a béček – tenuto, legato, staccato
- dokáže zahrát obtížnější melodické ozdoby (trylek, obal) a využívá při nich pomocné hmaty
- při hře z listu dokáže zahrát skladbičky s obtížnějším rytmem a vyšším předznamenáním
- transponuje jednoduché písně či skladbičky do tónin s nižším předznamenáním

- v nižší poloze hraje alikvotní tóny
- hraje skladby z paměti s doprovodem klavíru

6. ročník

- žák hraje se zřetelem na kvalitu tónu, dvojitého staccata a alikvotních tónů
- v pomalém tempu zahraje trojitě staccato, přičemž dbá na koordinaci prstů a jazyka
- hraje durové a mollové (aiolské, harmonické a melodické) stupnice v rozsahu 2 oktáv (T5, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) – tenuto, legato, staccato, dvojité staccato, a to do 5 křížků a běček. – v pomalém tempu hraje stupnici chromatickou
- interpretuje skladby náročnější jak po rytmické stránce, tak i po stránce výrazové

7. ročník

- žák uplatní všechny dynamické odstíny, tempové rozlišení, kvalitu tónu, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem, transponuje lehčí skladby do tónin s nižším předznamenáním a také o oktávu výš
- ovládá dvojité a trojitě staccato, všechny melodické ozdoby s pomocnými hmaty.
- hraje stupnice durové a mollové (aiolské, harmonické a melodické) v rozsahu 2 oktáv (T5, D7, zm.7 – malý a velký rozklad) – tenuto, legato, staccato, dvojité staccato a trojitě staccato do 7 křížků a běček
- v pomalém tempu zahraje stupnici chromatickou
- pohotově čte z listu, a to i ve vyšším předznamenání

Vzdělávací obsah předmětu Hra na příčnou flétnu – II. stupeň

1. ročník

- žák využije svých technických schopností při detailní práci (dynamika, agogika, artikulace, barva tónu)
- stupnice hraje v rychlém tempu na úrovni šestnáctinových hodnot, ve dvojitěm a trojitěm staccatu
- interpretuje skladby různých slohových období, popíše vlastními slovy jejich základní charakteristiky a odlišnosti, zaměřuje se na žánrovou pestrost
- disponuje představou o znělém tónu, barvě zvuku, má zafixované správné návyky při domácím cvičení
- samostatně posoudí vlastní úroveň přednesu a odhalit nedostatky hry
- transponuje snadnou melodii do jiné tóniny

2. ročník

- žák posoudí úroveň přednesu, odhalí nedostatky a poradí spoluhráčům
- samostatně pracuje s výrazem skladby
- sám obohatí přednes a etudy dynamikou
- dovede samostatně nacvičit technicky obtížnější místa v přednesových skladbách
- ovládá nástrojové, technické a výrazové schopnosti nástroje
- samostatně pracuje na tónu, intonaci, barvě
- upevňuje jistotu a spolehlivost své hudební paměti
- kriticky zhodnotí svůj výkon
- dobře se orientuje v notovém zápise, samostatně řeší technické obtíže, problematiku frázování

- prostřednictvím vlastní hry či poslechem různých nahrávek se seznámí s hudbou všech historických stylových období i současných žánrů
- vytvoří si vlastní názor na slyšenou hudbu - navštěvuje koncerty a festivaly umělé i neumělé hudby (jazz, rock apod.)

3. ročník

- žák samostatně vyjádří své hudební představy
- zná jednotlivé hudební slohy a styly a správným způsobem je interpretuje
- propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci skladby
- teoretické znalosti využije při orientaci ve skladbě a jejím základním rozboru
- užije analýzu jako prostředek k pochopení skladby
- hraje z listu s rytmickou jistotou

4. ročník

- žák se orientuje v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně
- základní péče o nástroj, dýchání, frázování, výrazu při nácviu a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytvoří si názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj
- názor zformuluje
- využije svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu
- nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- uvede příklady skladeb pro příčnou flétnu významných světových a českých autorů

5. 5 Studijní zaměření Zobcová flétna

Charakteristika studijního zaměření

Žáci studijního zaměření studují jednak sólovou hru a toto studijní zaměření slouží také jako přípravné pro další studium dechových nástrojů či kytary.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na zobcovou flétnu – přípravné studium

1. ročník

- žák správně drží nástroj a pečuje o něj
- používá základní techniku dýchání, nasazuje každý tón na hlásku „tý“
- vysvětlí první hudební pojmy: houslový klíč, notová osnova, takt celý, nota a pomlka celá, půlová, čtvrtěová
- zahraje jednoduchá lidová říkadla a písničky
- zahraje z paměti jednoduchou lidovou píseň či říkadlo o 4 tónech
- hraje v rozsahu od g^1 – c^2

2. ročník

- žák vysvětlí první hudební pojmy: houslový klíč, notová osnova, takt celý, nota a pomlka celá, půlová, čtvrtěová
- zahraje jednoduchá lidová říkadla a písničky
- zahraje z paměti jednoduchou lidovou píseň či říkadlo o 5 tónech
- čte notový zápis a hraje v rozsahu od g^1 – d^2

Vzdělávací obsah předmětu Hra na zobcovou flétnu – I. stupeň

1. ročník

- žák složí nástroj, osvojí si držení nástroje, ovládá správné držení těla, pečuje o hudební nástroj
- zvládne techniku dýchání, základní způsoby artikulace (tenuto, legato, staccato), ovládá základní technické a hudební návyky (nenásilné stabilní držení nástroje, poloha jazyka při nasazení)
- nasazuje každý tón na hlásku „tý“
- hraje v rozsahu od $c1$ – $d2$ (včetně tónu $fis1$)
- zahraje stupnici C dur
- využije moderní techniky ve zvukových hrách a cvičeních (např. hra na hlavici, foukání do lábí, tremolo).
- rozliší první hudební pojmy: houslový klíč, notová osnova, repetice, křížek, takt celý, 3/4 a 2/4 nota a pomlka celá, půlová, čtvrtěová, půlová s tečkou a osminová
- zahraje první jednodušší lidové písničky, středověké a renesanční tance (např. allemande, bransle, gaillarde a další)
- zopakuje předehraný krátký motiv, zahraje z paměti jednoduchou lidovou píseň
- hraje skladbičky s doprovodem klavíru, druhé flétny či bicího nástroje

2. ročník

- žák zvládne palcovou techniku pro hru ve 2. oktávě
- hraje v rozsahu od c1 – f2 (včetně tónů fis1, cis2, b1)
- hraje stupnice: C dur, D dur, d moll aiolská, F dur včetně kvintakordů
- využije další moderní techniky ve zvukových hrách a cvičeních (např. flažolety, šustivý tón, sputato, labiální vibrato).
- osvojí si další hudební pojmy: 3/8, 6/8, 6/4 takt, čtvrt'ová nota a pomlka s tečkou, synkopa
- předtaktí, předznamenání, křížek, béčko, odrážka
- hraje v dynamice – p, mf, f, crescendo, decrescendo
- rozpozná hudební označení koruna, prima volta, seconda volta
- transponuje jednoduché písně nebo úryvky z paměti, při hře v duu pozorně sleduje intonaci nástroje
- zná nové hudební formy (kánon), další středověké tance (např. estampie, trubačské písně), renesanční a barokní skladby
- hraje zahraniční lidové písně a tance a také drobné skladby předních hudebních skladatelů určených především zobcové flétně

3. ročník

- žák využije základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, práce s dechem, jazykem) a použije základní technické prvky hry (nasazení tónu, prstová technika, kvalitní tón)
- hraje v rozsahu od c1 – a2 (včetně fis1, cis2, b1, fis2)
- vypracuje stupnice: C dur, a moll aiolská, G dur, e moll aiolská, D dur, F dur, d moll aiolská (včetně kvintakordů a obrátů těchto stupnic)-tenuto, legato, staccato
- interpretuje jednoduché trylky a nátryly
- ovládne nové hudební pojmy: šestnáctinová nota a pomlka, osminová nota s tečkou
- orientuje se ve složitějších rytmických modelech
- veřejně vystoupí, zahraje podle svých individuálních schopností z paměti jednoduchou skladbu
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- chápe jednotlivé fráze ve skladbách, vhodně volí nádechy
- pracuje s výrazem ve skladbách, jako jsou lidové písně, renesanční a středověké tance, moderní skladbičky, barokní tance a nejjednodušší raně barokní sonáty a canzony
- vytvoří vlastní rytmický doprovod k písničkám a tancům

4. ročník

- žák ovládá celý rozsah sopránové zobcové flétny (c1-d3 chromaticky)
- uplatňuje ve skladbách základní melodické ozdoby (přiraz, nátryl, trylek)
- na sopránovou zobcovou flétnu hraje durové a mollové stupnice (aiolské, harmonické a melodické)
- do 3 křížků a 3 béček, tónické kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy včetně obrátů
- na altovou zobcovou flétnu čte hudební zápis v rozsahu od f1-c3
- hraje stupnice C dur a F dur
- interpretuje vybrané skladby z těchto oblastí: renesanční a středověké tance, moderní skladby, raně barokní sonáty či canzony, party komorních skladeb
- podílí se samostatně na výběru a přípravě probírané látky
- z paměti zahraje kratší skladby
- -transponuje lidové písně ze zpěvníků o oktávu výš

5. ročník

- žák zvládne chromaticky rozsah dvou oktáv na oba typy fléten
- pozná další melodické ozdoby (obal, mordent, skupinka) a uplatní je

- rozpozná styl skladeb ze základních okruhů typických pro zobcovou flétnu
- žák, který má fyziologické předpoklady pro hru na větší nástroj, se seznámí s hrou na zobcovou tenorovou a basovou flétnu, notovanou v houslovém klíči
- žák hraje durové a mollové stupnice (aiolské, harmonické a melodické) do 3 křížků a 3 bčček, tónické kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy včetně obrátů
- žák využije při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu, uplatní dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje na sopránovou a altovou flétnu vybrané skladby - s několika variacemi, renesanční a středověké tance, moderní skladby, barokní sonáty, raně barokní sonáty a canzony, party komorních skladeb
- zvládne základy zdobení v renesančním a barokním repertoáru
- samostatně se podílí na výběru a přípravě probírané látky
- zahraje z paměti kratší skladby

6. ročník

- žák zvládne na altovou zobcovou flétnu chromaticky rozsah nástroje od f1 do g3 a vybrané vyšší tóny
- hraje rytmicky náročnější skladby (v barokní hudbě, ve swingových a jazzových skladbách)
- hraje na tenorovou a basovou zobcovou flétnu, které využije v komorních souborech
- zvládne hru jednoduchých partů v basovém klíči
- hraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a bčček, tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord
- uplatní při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu, využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje vybrané skladby různých stylových období
- pravidelně vystupuje
- transponuje lidové písně na sopránovou i altovou flétnu ze zpěvníků o oktávu výš

7. ročník

- žák se orientuje v basovém klíči, který využívá při hře na basovou flétnu
- hraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a bčček, tónický kvintakord, dominantní a zmenšený septakord
- využije při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu, uplatní dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- transponuje lidové písně a jednoduché skladbičky o oktávu výš na sopránovou a altovou zobcovou flétnu, lidové písně transponuje do tónin s nižším předznamenáním

5. 6 Studijní zaměření Klarinet

Charakteristika studijního zaměření

Klarinet je preferován v sólových skladbách, plní funkci orchestrálního nástroje i výrazné místo v komorní hře. Klarinet má široké žánrové uplatnění. Na škole máme k dispozici klarinetu v B – ladění, které zapůjčujeme žákům.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klarinet – přípravné studium

1. ročník

- žák se seznámí s nástrojem a osvojí si správné návyky - brániční dýchání
- žák hraje nejprve na hubičku s plátkem, později na celý nástroj
- hraje podle sluchu lidové písně, krátké melodické úryvky - hra na ozvěnu
- správně drží nástroj, osvojí si správné položení a uvolnění rukou, tvoření tonu, posazení jazyka, hubičky
- čte a hraje not v G klíči - C, D, E, F, G

2. ročník

- žák hraje v šalmajového rejstříku rozšířeného o další tóny dle možností žáka
- hraje další lidové písně a drobné skladbičky
- rozlišuje snadné rytmické hodnoty
- kontroluje brániční dýchání a držení těla

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klarinet – I. stupeň

1. ročník

- žák si osvojí správné držení těla a nástroje, má správný nátisk a posazení hubičky
- uvědoměle pracuje s dechem a jazykem
- tvoří tón s ohledem na jeho nasazení, ukončení a kulturu
- hraje nasazované tóny a legato, základy staccatové hry
- využije šalmajový a klarinetový rejstřík
- reprodukuje krátké hudební motivy v portatu a později v legatu
- zahraje jednoduché písně a melodie z paměti
- rozezná základní náladu skladby podle tónorodu
- podle sluchu zopakuje nejjednodušší rytmické úryvky předvedené učitelem

2. ročník

- žák koordinuje pohyby prstů s jazykem při hře staccato a legato
- zahraje základní druhy artikulace, skupiny not v logických celcích – jednoduchá fráze
- zahraje drobné skladby z paměti
- zopakuje krátké hudební motivy po učiteli
- hraje dueta a tria
- hraje v souhře s klavírem po rytmické stránce, vnímá part klavíru – předehra, mezihra, dohra, doposlouchá skladbu až do konce
- přizpůsobí se dynamice klavíru

3. ročník

- žák hraje zvukově vyrovnaně ve všech rejstřících
- osvojí si staccato a legato v rychlejších tempech, hraje portamento
- technika jazyka se vyrovná s prstovou technikou
- reprodukuje rytmicky přesně tečkovaný rytmus, synkopy a snadnější melodické ozdoby
- vypracuje dokonaleji různé druhy artikulací
- reprodukuje osminové takty a takty alla breve
- reprodukuje základní hudební formy – předvětí, závětí, písňová forma
- pozná základní hudební formy – tance barokních suit (mouset, allemande apod.)
- drobné skladby a lidové písně z paměti
- rozvine základní výrazové schopnosti a určí je podle nálady a výrazu skladby – dynamika, agogika, tempo
- při hře podle sluchu se opírá o hudební představu – tempo, dynamiku, frázování

4. ročník

- žák zdokonalí prstovou techniku - uvolnění a zrychlení v legátu, portatu, staccatu; vyrovnanost zvukové techniky v různých oktávách
- hraje pomocí sluchové sebekontroly a rozvinuté výrazové a sluchové techniky
- kontroluje kultivovanost svého projevu
- interpretuje skladby stylových období od baroka do hudby 20. století – barokní suity, volnější věty klasicistních skladeb, jazz, taneční hudba
- zahraje základní druhy ozdob
- podle návodu učitele samostatně pracuje - požaduje se větší samostatnost v přípravách na hodinu – prstoklady, dynamika, frázování
- střídá výslovnost T-D, v základu rozliší způsob frázování klasické nebo jazzové
- dokáže netransponovat jednoduché party přetransponovat - lidové písně a transpozice z C

5. ročník

- žák propracuje různé prostředky artikulace
- hospodáří s dechem, využije ekonomiku nátiskové výdrže
- hraje s intonační jistotou a sebekontrolou, více propracuje hudebně-výrazové prostředky
- interpretuje skladby stylových období od baroka do hudby 20. století – barokní suity, volnější věty klasicistních skladeb, jazz, taneční hudba
- úzce spolupracuje s ostatními nástroji – klavírní korepetice, komorní hra, souborová hra
- správně interpretuje frázování v klasické, taneční a jazzové hudbě
- transponuje z C, A

6. ročník

- žák zahraje intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- hraje v celém rozsahu nástroje - chromatická stupnice, legata, staccata, intervalové a akordické skoky, kombinace legát se staccatem apod.
- hraje skladby různých slohových období a různých žánrů
- improvizuje v bluesové tónině - jazzová 12, orientuje se podle akordických značek, kontroluje kultivovanost tónu při hře klasické hudby
- transponuje z C, A, ES

7. ročník

- žák zahraje intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- hraje v celém rozsahu nástroje - chromatická stupnice, legata, staccata, intervalové a akordické skoky, kombinace legát se staccatem apod.
- uplatní vlastní sebekontrolu při prováděném díle, je sebekritičnost k sobě a obhájí vlastní názor na slyšenou i provozovanou hudbu
- skladby propracuje po všech stránkách; také při cvičení dbá na kultivovanost projevu

- improvizuje v bluesové tónině - jazzová 12, orientuje se podle akordických značek,
- transponuje z různých tónin

Vzdělávací obsah předmětu Hra na klarinet – II. stupeň

1. ročník

- žák ovládá nástroj v plném rozsahu, hraje melodické ozdoby a propracuje je
- využije ekonomiku nátiskové výdrže
- užije vlastní sebekontroly při provedeném díle
- poznává skladby jednotlivých stylových období a správně je interpretuje
- hraje z listu, interpretuje a frázuje v taneční a jazzové hudbě

2. ročník

- žák využije pomocné způsoby hry nadrozsahových tónů – ozev
- hraje dvojité staccato, glissando
- rozvine výrazovou složku hry, muzikálnost a osobitost projevu
- dodrží hlavní zásady při interpretaci skladeb různých žánrů a stylů
- vytvoří, rozliší různé zvukové barvy tónu, jeho kvalitou a pracuje s nimi
- hledá svůj vlastní hudební výraz při studiu a interpretaci dané skladby, vybere skladby i podle svého vlastního výběru
- podílí se na vytváření, obohacování výsledného společného zvuku i výrazu interpretovaných skladeb

3. ročník

- žák hraje vydržované tony, denní prstová cvičení, intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- ovládá údržbu a nejnnutnější opravu nástroje - úprava a správný výběr plátků
- najde ve skladbě vhodná místa pro nádechy
- orientuje se v různých slohových obdobích, rozliší jednotlivá slohová období a jejich skladebnou techniku, samostatně nastuduje přednesovou skladbu a využije výrazové i technické prostředky

4. ročník

- žák dbá pravidelným cvičením na dobrou nátiskovou kondici, tónovou kulturu, pozornost v intonační jistotě, přesnost v artikulaci a rytmu
- žák je pohotový, má hudebně kultivovaný projev, obohacuje celek, zapojí se jak do klasické hudby, tak i jazzové, taneční či dechové
- dobře se orientuje ve hře z listu, zařadí autora skladby do slohového období, určí tóninu, metrum, tempo, formování struktury, harmonickou sazbu i celkový charakter skladby

5. 7 Studijní zaměření Saxofon

Charakteristika studijního zaměření

Základní druhy saxofonu jsou sopráninový, altový a baryton v ladění Es. Sopránový, tenorový a basový je v ladění B.

Saxofon má široké žánrové uplatnění jak v klasické hudbě tak i v jazzové. Plní funkci v sólové, komorní a orchestrální hře. Žákům je doporučeno hrát na přípravný nástroj – saxonett.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na saxofon – přípravné studium

1. ročník

- žák se seznámí s nástrojem – pozná správné držení nástroje, položení a uvolnění rukou, tvoření tónu, posazení jazyka, správné brániční dýchání
- rozvíjí hudebnost a tvořivé schopnosti hrou lidových písní podle sluchu a krátké melodické úryvky - hra na ozvěnu

2. ročník

- žák kontroluje brániční dýchání a držení těla
- hraje lidové písně a drobné skladbičky z listu
- rozlišuje základní rytmičné hodnoty

Vzdělávací obsah předmětu Hra na saxofon – I. stupeň

1. ročník

- žák předvede správné držení těla a nástroje, správný nátisk a posazení hubičky
- tvoří tón s ohledem na jeho nasazení, ukončení a kulturu
- správně nasazuje tón v legatu a staccatu
- žák zahraje z paměti jednoduché lidové písně, snadné skladbičky dle svých individuálních možností a schopností
- rozezná základní náladu skladby podle tónorodu
- interpretuje nejjednodušší rytmičné úryvky

2. ročník

- žák hraje základní typy artikulace - staccato a legato
- pracuje s tónem na dlouhých tónech stupnice v dynamice p – f
- kontroluje dechovou techniku a souhru prstů s jazykem při hře staccato a legato
- zahraje lehké přednesové skladbičky z paměti
- hraje skladby v základních taktech a rytmičných hodnotách
- poslechem opakuje po učiteli krátké hudební motivy
- hraje s dalším hudebním nástrojem - hra s učitelem, dueta

3. ročník

- žák dbá na zdokonalení zvukové vyrovnanosti sluchovou kontrolou a prací s nátiskem
- rychlejší hra staccato, vyrovnání s prstovou technikou, dokonalejší hra v artikulacích
- nacvičí portamento za pomoci dlouhých tónů
- rozšiřování polohy, hraje rytmicky přesně tečkovaný rytmus a synkopy
- hraje osminové takty a takty alla breve
- žák interpretuje drobné skladby různých slohových období a lidové písně podle sluchu

- rozvine základní výrazové schopnosti – dynamika, agogika
- nácvik hudební představivosti – improvizace

4. ročník

- žák interpretuje základní druhy ozdob, uvolní a zrychlí prstovou techniku v legatu, portatu a staccatu
- pozná frázování a artikulaci v taneční a jazzové hudbě
- dbá na vyrovnanost zvukové techniky v různých oktávách, sluchová sebekontrola.
- rozliší tempová a dynamická označení
- při hře vyjádří rozdílnost hry klasické a jazzové, střídá výslovnost T-D
- na hodiny se připravuje více samostatně
- transponuje jednoduché party - vychází z lidových písní a transpozice z C - dur

5. ročník

- žák propracuje artikulační prostředky a nátisk
- hospodáří s dechem, ekonomika nátiskové výdrže, hraje s intonační jistotou a sebekontrolou, propracovanost hudebně výrazových prostředků
- využije celého rozsahu nástroje
- hraje podle základních jazzových značek
- improvizuje na dané téma
- správně interpretuje frázování v klasické, taneční a jazzové hudbě
- transponuje z několika základních tónin

6. ročník

- žák při hře využije intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky, pomocné hmaty
- hraje chromatické stupnice, správná technika hry legata, staccata, intervalových a akordických skoků, kombinuje legato se staccatem apod.
- improvizuje v bluesové tónině - jazzová 12, orientuje se podle jazzových značek

7. ročník

- hraje v celém rozsahu nástroje kultivovaným tónem, využije celou dynamickou škálu
- správně zvolí tempo skladby, logicky vystaví fráze včetně césur, na určité ploše vhodně rozvrhne agogiku (ritardando)
- interpretuje skladby různých slohových období a různých žánrů
- dbá na kultivovanost při hře klasické hudby a hudby jazzové
- při samostudiu postupuje podle pokynů učitele (vypracuje prstoklad, respektuje tempová, dynamická, artikulační označení)
- transponuje ze snazších tónin, po přípravě i ze vzdálenějších

Vzdělávací obsah předmětu Hra na saxofon – II. stupeň

1. ročník

- žák při studiu propracuje všechny artikulační prostředky i ekonomiku nátiskové výdrže
- zvládne celý rozsah nástroje
- propracovaně hraje melodické ozdob
- při provedení díle využije s ohledem na kvalitu tónu vlastní sluchovou sebekontrolu
- pozná skladby jednotlivých stylových období v literatuře pro saxofon
- hraje z listu s větší pohotovostí
- interpretuje skladby s ohledem na správné frázování v taneční a jazzové hudbě

2. ročník

- žák hraje hluboké tóny, zaměří se na jejich tvoření a ozev
- využije pomocné způsoby hry nadrozsahových tónů
- při rozehrávání využije alikvotní tóny
- prokáže výrazovou složku hry, muzikálnost a osobitost projevu (vlastní uchopení skladby)
- dodrží hlavní zásady interpretace skladeb různých žánrů a stylů
- vytvoří, rozliší a pracuje s různou zvukovou barvou tónu a jeho kvalitou
- hledá svůj vlastní hudební výraz při studiu a interpretaci dané skladby, vyhledává skladby i podle svého vlastního výběru

3. ročník

- žák při rozehrávání využije vydržované tóny, denní prstová cvičení, intervalové skoky, obtížné vazby, staccatová cvičení, trylky a pomocné hmaty
- ovládá údržbu a nejnütnější opravu nástroje - úprava a správný výběr plátku
- žák dokáže ve skladbě najít vhodná místa pro nádechy
- orientuje se v různých slohových obdobích, rozlišuje mezi jednotlivými obdobími a jejich skladebnou technikou, dokáže samostatně nastudovat přednesovou skladbu a využít výrazových i technických prostředků

4. ročník

- žák udrží stálou pozornost v intonační jistotě, přesnosti v artikulaci a rytmu
- orientuje se dobře ve hře z listu, umí zařadit autora skladby do slohového období, zjištění tóniny, metra, tempa, formování struktury, harmonické sazby i celkového charakteru skladby

5. 8 Studijní zaměření Trubka

Charakteristika studijního zaměření

Vzhledem k větší technické náročnosti hry na trubku žáci v přípravném studiu začínají hrát na dechově zvladatelnější hudební nástroj, jako je zobcová flétna.

Žáci jsou od 1. ročníku základního studia seznamováni s nástrojem, jeho historií a uplatněním. Získávají základní návyky potřebné pro hru na trubku. Učí se správnému držení nástroje, postoji při hře, nasazení nátrubku na rty a vytváří základy nátisku a správného dýchání. Věnuje se zejména rozvoji nátisku, intonační čistotě a výrazové stránce hry na trubku. Hra na trubku má široké využití ve všech hudebních žánrech. Škola nabízí několik nástrojů v B ladění k zapůjčení během studia.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na trubku – I. stupeň

1. ročník

- žák uplatní při hře uvolněný postoj, správně drží nástroj
- zná základy dechové techniky (nádech – zadržetí – výdech)
- předvede správné tvoření tónu ve rtech, nasazení nátrubku na rty
- umí nasazovat a zakončovat tón, nasazuje tóny na slabiku ta, da, ty
- rozlišuje dvou, třídobý a čtyřdobý takt
- hraje nátisková cvičení, vydržované tóny
- zahraje jednoduchou píseň
- hraje krátké skladby s doprovodem na CD nebo klavíru
- hraje v rozsahu a- g1.

2. ročník

- žák hraje v základních notových hodnotách (celá, půlová, čtvrt'ová) a zvládá jednoduchý tečkovaný rytmus
- dodržuje správné návyky: klidný nádech, prodloužený výdech, držení nástroje, nasazování tónů (tá, tý, dá)
- hraje v rozsahu a – c2
- v pomalém tempu zahraje stupnici B dur a C dur
- rozumí pojmům legato a staccato a rozezná jak sluchem, tak i v notovém zápise
- rozliší základní dynamiku (p – f), rozumí jednotlivým základním dynamickým značkám
- společně s učitelem hraje melodické ozvěny na pěti tónech
- zahraje jednoduché lidové písně (s doprovodem klavíru, učitelem, s CD)

3. ročník

- žák pracuje s dechovou technikou a nasazováním tónu v technických cvičeních i v přednesových skladbách
- hraje 3/8 a 6/8 taktu jednoduché přednesové skladby
- používá elementární agogiku hry
- ve hře uplatní základní dynamiku (p – mf – f)
- hraje portamento, legato a staccato v jednoduchých technických cvičeních
- hraje stupnice a kvintakordy v základním tvaru do 2# a 2b
- vede frázi i v souvislosti s nádechem
- zahraje z paměti jednoduchou lidovou píseň a capella nebo s doprovodem z CD

4. ročník

- žák hraje nátisková cvičení v podobě vydržovaných tónů v rozsahu od g - g2
- hraje portamento, legato v rychlejším tempu ve svých technických cvičeních i přednesových skladbách
- používá ve hře akcent, sforzato
- rozlišuje a uplatňuje ve svých skladbách dynamiku, umí zahrát crescendo a decrescendo
- uvědomuje si čistou intonaci, dbá na lehkost hry a zpěvnost tónu
- umí se soustředit na svůj výkon a je schopný kultivovaně přednést jednodušší skladbu na interním koncertě či hudební dílně
- hraje s učitelem jednoduché dvojhlas, díky kterým rozvíjí svoji muzikálnost, kterou uplatní v souborové hře
- hraje lidové písně, přednesové skladby s doprovodem dle svých možností

5. ročník

- žák hraje stupnice dur a moll do 4# a 4b způsobem portamento, při kterých dbá na správné návyky (držení nástroje, dech, nátisk),
- hraje rozložený T5 s horní oktávou ve staccato,
- zvládá rozsah g – g2, ve který uplatňuje správné základní techniky hry a upevňuje je,
- používá základní melodické ozdoby (nátryl, trylek),
- je sám schopný hrát podle dynamických značek a správně odhadne tempo jednotlivých přednesových skladeb,
- dokáže posoudit obtížnost zadané skladby,
- hraje jednoduché přednesové skladby, dvojhlas a lidové písně náročnějšího charakteru, (rychlejší tempo, tečkovaný rytmus, větší rozsah).

6. ročník

- žák hraje D7 v legátu
- rozumí transpozici do C ladění a je schopen si jednodušší skladby sám přepsat
- dokáže hrát ušlechtilým tónem crescendo – decrescendo na jednotlivých hudebních frázích
- zvládá podle svých znalostí a zkušeností vybrat vhodnou techniku hry skladby – vhodnou dynamiku, agogiku, tempo
- dokáže posoudit a zhodnotit výkon jiného žáka na interních koncertech či hudebních dílnách
- je schopný kultivovanému a přirozenému přednesu svých skladeb na školních koncertech či hudebních dílnách
- naladí svůj nástroj podle klavíru
- hraje přednesové skladby vybraných hudebních žánrů dle svých možností (pop, lidové písně, klasické přednesové skladby)

7. ročník

- žák hraje stupnice do 5 #, 5 b v rychlejším tempu ve staccatu i legatu
- dokáže si sám naladit nástroj
- hraje z notového zápisu jednoduchou transpozici do C ladění
- podle svého uvážení dokáže zvolit odpovídající tempo skladby, techniku hry a základní dynamiku
- dokáže si vybrat podle svých dovedností přednesovou skladbu
- dokáže posoudit a zhodnotit výkon jiného žáka a vhodnost jím zvolených prostředků
- hraje náročnější skladby trumpetové literatury, které je schopen předvést na školním koncertě

Vzdělávací obsah předmětu Hra na trubku – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák dále rozvíjí nátliskové schopnosti
- rozvíjí výrazové prostředky (dynamiku, frázování, hospodaření s dechem, artikulace)
- zdokonaluje se ve hře v legato, staccato, intervalové skoky, kombinace legato-staccato
- upevňuje rytmickou a intonační jistotu, pohotovost při hře z listu
- rozvíjí svou sluchovou sebekontrolu v souhře

3. a 4. ročník

- žák samostatně nastuduje sólový, komorní či orchestrální part
- řeší samostatně technická úskalí skladby i společně v rámci souboru
- poslouchá a studuje nahrávky hudby různých historických stylových období a současných žánrů
- i na základě poslechu si samostatně vybírá skladby k vlastnímu studiu
- motivuje se návštěvami koncertů a festivalů a utváří si vlastní názor

5. 9 Studijní zaměření Jazzový pozoun

Charakteristika studijního zaměření

Součástí výuky hry na trombon mohou být i nástroje příbuzného charakteru, kterými jsou: odlehčený snižcový trombon z plastu, ventilový trombon krátký, bass-křídlovka, euphonium (baryton) a altový trombon.

První 4 roky jsou zaměřeny na práci s tónem a fixaci žebně-bráničního dýchání, důležitého pro správnou interpretaci tónu. Hrou na přípravné nástroje získá správné návyky, podstatné pro kvalitní tón. Při přechodu na žesťový snižcový trombon (pozoun) se pak věnuje především získání techniky hry.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na pozoun – I. stupeň

1. ročník

- žák popíše jednotlivé části svého nástroje. Samostatně složí nástroj, po hraní uloží nástroj do pouzdra
- předvede správný nádech ústy
- předvede správný postoj a držení nástroje
- nasadí tón na hlásku „t“. Zahraje tónovou řadu od G – b v tónině B dur
- předvede orientaci v basovém klíči
- zahraje noty celé, půlové a čtvrté v taktu 4/4, 3/4, 2/4

2. ročník

- žák předvede základní návyky v oblasti držení nástroje, postoje při hře, dýchání a nasazení i ukončení tónu
- zahraje stupnice C, G, F, B dur v rozsahu jedné oktávy a příslušný T5
- spočítá noty v osminových až celých hodnotách
- zahraje melodii alespoň ve dvou dynamických odstínech
- zahraje jednoduchou lidovou píseň a jazzovou skladbičku v rozsahu G – c1 za doprovodu klavíru nebo hudebního CD

3. ročník

- žák zahraje stupnice C, G, F, B dur tenuto, v rozsahu jedné oktávy, a příslušný T5 s obraty
- zahraje jednoduché skladby v rozsahu G – c1 za doprovodu klavíru nebo hudebního cd
- předvede orientaci v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu.
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- při hře uplatní dynamiku: p, mf, f, crescendo a decrescendo
- zahraje legato a staccato
- zahraje z paměti lidovou píseň či jednoduchou jazzovou skladbičku

4. ročník

- žák využije během hry ze 7 poloh snižce minimálně 6 poloh
- zahraje stupnice C, G, F, B dur a jejich paralelní mollové stupnice tenuto v rozsahu jedné oktávy a příslušný T5 s obraty
- zahraje jednoduché jazzové skladby v rozsahu G – c1 za doprovodu klavíru nebo hudebního CD
- v pomalém tempu zkombinuje tóny mezi polohami a na upozornění vyučujícího opravuje odchylky od intonačně správného tónu
- předvede znalost smíšeného legata, retního legata a základy snižcového legata
- zahraje z paměti jednoduchou (jazzovou) skladbu

5. ročník

- žák zahraje durové a mollové stupnice do 2 křížků a 2 béček se samostatnou schopností opravit intonačně nejistý tón, a to ve všech dynamických rozdílech
- zahraje chromatickou stupnici v rozsahu E – f1 ve čtvrt'ovém pohybu
- v rychlejším tempu předvede synchronizaci nasazení tónu a pravé ruky - osminový pohyb
- na dlouhém tónu vyvine dynamický kontrast p – ff a zpět v rámci maximální dynamické rozdílnosti
- spočítá složitější notový zápis složený z not čtvrt'ových, osminových, triolových, šestnáctinových, synkop. Tento notový zápis z části nacvičí samostatně
- předvede improvizaci na jednoduchá harmonická schémata – základní blues, na různé harmonické postupy – př. C, am, F, G7 i jiné harmonické postupy, běžně používané v populární i jazzové hudbě

6. ročník

- žák využije během hry všechny polohy snižce
- předvede práci s dynamikou, tempem a agogikou, znalost snižcového legata
- zaimprovizuje na harmonické téma sledu dominantních jader (př. Dm7, G7, Cmaj, Cm7, F7, Bbmaj atd.)
- rozpozná podle sluchu rozdíl mezi durovým a mollovým akordem, akordem maj, D7 a zmenšeným
- teoreticky popíše vztahy mezi tóny dórské a mixolydické stupnice. Stupnice zahraje bez pomoci notového zápisu
- popíše stavbu zmenšeného akordu, zahraje ho podle sluchu od libovolného tónu.
- zahraje téma a improvizaci na blues
- zahraje z paměti přednesovou jazzovou skladbu

7. ročník

- žák zahraje melodii v rozsahu E-b1
- popíše charakteristiku lokrínské a zmenšené stupnice, popíše jejich použití v harmonických funkcích. Stupnice zahraje podle sluchu.
- vyjmenuje pořadí tónů alterované stupnice, popíše její vznik
- zahraje alterovanou, zmenšenou stupnici podle sluchu od libovolného tónu, uplatní ji v jazzové improvizaci
- pojmenuje harmonické označení akordických značek dle amerického značení
- sluchově rozpozná rozdíl mezi akordem zmenšeně zmenšeným a polozmenšeným
- zahraje akord zmenšený a polozmenšený
- zazpívá jednotlivé tóny komplexně zahráného akordu X, Xm, Xmaj, Xmol7, Xzm, Xm7b5, X6, Xm6, X#5maj
- zahraje jazzový standard o více jak 5-ti harmonických funkcích
- rozliší rozdíl mezi kvalitním širokým tónem a mezi tónem přiškrceným, tento nedostatek si uvědomí a pomocí praktických cvičení jej samostatně opraví
- využije dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- nastuduje samostatně jednodušší skladbu

Vzdělávací obsah předmětu Hra na pozoun – II. stupeň

1. ročník

- žák předvede velmi dobrou orientaci v polohách snižce, jistotu v kombinování a přesnosti poloh snižce
- zahraje melodii v rozsahu E1 – b1
- předvede znalost techniky glissanda
- popíše stavbu akordů. Vyjmenuje tóny těchto typů akordů: dur, mol, D7, Xm7, Xm7b5, Xdim, X7b9, X9, X11#, X13

- předvede správné frázování jazzových témat, promyšlenou dynamiku a vhodně zvolené akcenty a sforzata
- zaimprovizuje na téma středně harmonicky obtížného jazzového standardu

2. ročník

- žák předvede orientaci v tenorovém klíči
- předvede snižcové legato přes šest poloh bez glissandového efektu, s cílem vytvořit přirozené legatové vazby
- přečte z listu téma středně obtížného jazzového standardu, zápis správně interpretuje a přesvědčivě frázuje

3. ročník

- žák předvede orientaci v tenorovém i houslovém klíči
- zahraje melodii v rozsahu kontra E – c2
- zahraje dórské a mixolydické stupnice do čtyř křížků a bécěk. Stupnice aplikuje v improvizaci
- vyjmenuje akordy, ve kterých lze použít stupnici – alterovanou, zmenšenou, mixolydickou - prakticky předvede
- předvede znalost základní techniky nácvičku násobného staccata (dvojitý jazyk)
- předvede znalost retního legata ve vyšším rejstříku (d1 – b1) v rychlejším tempu, v dobré kvalitě tónu, s cílem připravit se na pozdější nácvičku retního trylku
- na téma jazzového standardu dle vlastního výběru zaimprovizuje zajímavé sólo s dobrou stavbou a gradací

4. ročník

- žák předvede orientaci v tenorovém i houslovém klíči
- předvede zvládnutí techniky retního trylku, využití základní techniky násobného staccata (dvojitý, trojitý jazyk)
- zahraje z listu s rytmičkou jistotou a se správným výrazem frázi
- zahraje libovolný jazzový standard i s improvizací na dané téma
- uvede příklady skladeb pro pozoun významných světových a českých autorů

5. 10 Studijní zaměření Housle

Charakteristika studijního zaměření

Výuka hry na housle je rozdělena do dvouletého přípravného studia a dvou navazujících stupňů. V přípravném studiu se žák seznamuje s nástrojem - s technikou postoje, pravé a levé ruky. Poté si vytváří vztah k repertoáru a k hudbě jako takové. Prochází vývojem jak fyzickým (ve kterém přechází od osminkových houslí k houslím celým), tak psychickým (rozvíjení především sluchového smyslu a hudebního citu). Cílem předmětu je rozvíjet u žáka základní návyky, schopnosti a dovednosti v sólové hře na nástroj a ve hře v souboru. Dále je vést k samostatnosti a případně k přípravě dalšího studia na vyšších typech škol.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na housle – přípravné studium

1. ročník

- žák hraje na prázdných strunách
- osvojí si správné držení houslí
- použije uvolňovací cviky zápěstí
- stavění 1. - 4. prstu

2. ročník

- žák si osvojí správné držení nástroje a smyčce
- kombinuje smyky
- hraje 1. – 4. prstem na všech strunách
- hraje písně na jedné nebo dvou strunách přes prázdné struny

Vzdělávací obsah předmětu Hra na housle – I. stupeň

1. ročník

- žák disponuje základními návyky v držení houslí a smyčce, ovládá základní smyk détaché, dělení smyku na osm
- zvládá základní prstoklad dur nebo moll v rozsahu čisté kvinty na dvou strunách
- hraje stupnice od prázdných strun (G, D, A)
- dodrží rytmické hodnoty celých, půlových a čtvrt'ových not
- samostatně doladí intonační nepřesnosti
- zahraje písně na jedné nebo dvou strunách
- na jedné struně zahraje z paměti lidovou píseň
- zahraje písně s podporou učitele

2. ročník

- žák si osvojí základní smyky détaché a legato a jejich kombinace s přechodem z jedné struny na druhou
- dodrží správný prstoklad dur a moll a jeho kombinace na dvou strunách
- hraje stupnice v rozsahu oktávy (dur-moll)
- reprodukuje zapsané notové hodnoty v notovém zápisu
- samostatně opraví intonační nepřesnosti
- hraje písně na dvou strunách a drobné skladby z paměti
- při hře skladby se přizpůsobí doprovodu houslí, nebo klavíru

3. ročník

- žák si osvojí détaché, legato, staccato a jejich kombinace, rozlišuje dynamické odstínění p – f
- chápe teoreticky rychlost a plynulost tahu smyčce
- vnímá metrum skladby
- ovládá základní návyky při používání nástroje (čištění nástroje, práce s kalafunou, napnutí a povolení smyčce)
- použije minimálně dva prstoklady a jejich kombinace s použitím na třech strunách
- hraje na dvou prázdných strunách
- reprodukuje samostatně jednoduchou píseň, nebo melodii
- použije základní dynamické odstínění forte a piano, legato a staccato
- hraje písňě nebo jednoduché skladby z paměti
- zahraje v duu s učitelem nebo při klavírní korepetici
- zapojí se do komorní hry (dua, dvojhlas písní)

4. ročník

- žák hraje legato ve skupinkách čtyř not
- ovládá martellé, kombinace smyků, tvoří poměrně kvalitní tón
- při nácviku použije rytmické obměny
- ovládá všechny prstoklady v 1. poloze, jednoduché dvojhmaty v 1. poloze
- vypracuje stupnice dur-moll v 1. poloze
- zřetelněji odliší tempová označení a jejich hru v 1. poloze
- orientuje se v písňové formě, Da Capu, vnímá vztah dur - moll
- vnímá a rozlišuje dynamické označení a odstínění
- při domácí přípravě správně interpretuje rytmu a prstokladu, předepsaného učitelem
- z notového zápisu vnímá směr melodie (postupy, skoky) a má tuto představu spojenou s motorikou
- orientuje se v tónině a zná stavbu stupnice (celé tóny a půltóny)
- navštěvuje komorní hru

5. ročník

- žák rozšíří smyčcovou techniku - plynulou výměnu smyku
- použije vibrato
- spojuje 1. a 3. polohu
- vypracuje stupnice přes 2 oktávy s výměnou do 3. polohy
- nacvičí jednoduché dvojhmaty (sexty, oktávy)
- pohotověji se orientuje v notovém zápisu
- interpretuje tance ze suit z hlediska tempa, výrazu a dynamiky
- pozná další hudební formy - malá concertina (allegro – andante – allegro)
- hraje základní melodické ozdoby (čte jejich zkratky)
- vyjádří zřetelněji náladu a charakter skladby
- pomocí dvojhmatů (oktáv) si zkontroluje intonaci při domácí přípravě
- hraje s učitelem v duu
- v komorní hře hraje přednesy pro dvoje housle
- hraje barokní, klasicistní i modernější přednesy – se žetelem na souhru – smyk, intonace, sebekontrola

6. ročník

- žák hraje všemi druhy smyků, upevní intonační jistotu v polohách, využije vibrato
- nacvičí skákavý smyk – spiccato
- pokročí ve studiu poloh (5. poloha)
- ovládá výměny poloh
- použije jednoduchou dvojhmatovou techniku, jednoduché akordy
- zdokonalí přednesovou stránku hry, využije celou dynamickou škálu

- zvolí správné tempo skladby podle požadavku učitele

7. ročník

- žák uplatní legato ve skupinkách osmi not s použitím plynulých výměn poloh
- využije všechny části smyčce ve všech dynamických odstínech
- kombinuje všechny druhy smyků
- použije základní flažolety
- zvládne naladit nástroj s využitím schopnosti koordinovat ruce
- orientuje se v 1. a 5. poloze a zvládne jejich plynulé výměny
- zahraje dvojhmaty (sexty, oktávy, tercie), stupnice přes 3 oktávy
- interpretuje základní melodické ozdoby, běžně použije vibrato, zvládne vedení melodické linie
- v základu disponuje rozvinutým hudebním projevem a hudební pamětí
- vycítí agogické změny (tempo rubato) v závislosti na stylu skladby
- při domácím studiu využije dříve nabyté zkušenosti a skladby nacvičí po intonační, rytmické, tempové a výrazové stránce
- chápe rytmické a melodické útvary v celcích a souvislostech
- (skupinky not, tečkovaný rytmus, synkopa)
- dle zájmu se uplatní při hře v komorní hře

Vzdělávací obsah předmětu Hra na housle – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák prokáže zběhlost ve 3. poloze a spojení 3. a 5. polohy v rychlejším tempu
- hraje spiccato, ovládá skákavé smyky, flažolety, kombinuje poznané a osvojené smyky
- hraje s větší jistotou v 1., 3. a 5. poloze, orientuje se v ostatních polohách, hraje rozšířenou dvojhmatovou technikou
- hraje šestnáctinových not v pomalejším tempu
- upraví si samostatně prstoklad do 3. polohy
- s větší intonační jistotou se pohybuje ve 3. poloze
- hraje s plynulou výměnou smyku, col legno, sul tasto
- pracuje s celou dynamickou škálou, zřetelně odliší jednotlivé styly - terasovitá dynamika, klasické metrum, střídání těžkých, lehkých dob v barokní hudbě, frázování, klenutí melodie, agogika v hudbě romantismu
- hraje v komorním souboru se svými vrstevníky, vnímá jejich hru
- sám zahraje národní a lidové písně ze sborníků
- vybere si skladby ke hře podle svého zájmu
- zahraje klasické skladby (tance, suity, concertina, variace, valčíky)

3. a 4. ročník

- žák prokáže dokonalejší hru v předcházejících polohách, orientuje se v 7. poloze,
- spojuje 1. 3. a 5. polohu
- seznámí se se smykem sautillé, využívá skákavé smyky
- projevuje hlubší znalost melodických ozdob podle druhu skladby
- při studiu vypracuje prstoklad do 5. polohy
- hraje současnou i populární hudbu podle vlastního zájmu a výběru

5. 11 Studijní zaměření Viola

Charakteristika studijního zaměření

V přípravném studiu se žák seznamuje s hrou od úplného začátku - s technikou postoje, pravé a levé ruky. Vytváří si vztah k repertoáru a k hudbě jako takové. Prochází vývojem jak fyzickým (od menší violy ke větší), tak psychickým (rozvíjení především sluchového smyslu a hudebního citu).

Škola poskytuje žákům individuální výuku s vyučujícím v trvání učební hodiny ve vybavené učebně. Poskytuje možnost zapůjčení nástroje po celou dobu studia.

Cílem předmětu je rozvíjet u žáka základní návyky, schopnosti a dovednosti ve hře na nástroj, sólové i komorní. Dále je rozvíjet k samostatnosti a přípravě dalšího studia na vyšších typech škol.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violu – I. stupeň

1. ročník

- žák si osvojí správný postoj, držení violy a smyčce
- užívá prstoklad dur a moll v rozsahu čisté kvinty
- hraje stupnicové prstoklady na strunách G, D, A
- čte notový zápis v houslovém a violovém klíči, noty celé, půlové a čtvrt'ové
- zná základní části violy a smyčce
- hraje pizzicato
- hraje lidové písně v rozsahu jedné a dvou strun sólo a s doprovodem učitele

2. ročník

- žák hraje smykem detache a legato a vzájemně je kombinuje, technikou hry přechodu přes struny, smyčcem v dolní, střední a horní části
- hraje stupnice dur a moll v rozsahu oktávy a příslušného akordu
- interpretuje noty podle notového zápisu
- samostatně kontroluje a opraví intonaci
- hraje lidové písně a drobné skladby z paměti
- hraje s doprovodem violy a klavíru

3. ročník

- žák hraje smykem staccato, kombinuje jej s ostatními smyky
- dbá na metrum skladby
- hraje v dynamice p - f
- hraje plynule smyčcem - plynulé přechody přes struny
- péčuje o nástroj (čištění, kalafunování smyčce, napínání a povolování žíní)
- ve hře kombinuje minimálně dva prstoklady
- nácvik hry na dvou strunách současně
- hra písní a jednoduchých skladeb z paměti
- hra v duetu s učitelem

4. ročník

- žák hraje legatem ve skupině 2 a 4 not, hraje všemi prstoklady v 1. poloze, nácvik 3. polohy
- hraje smykem martelle a jeho kombinace s ostatními smyky
- využije rytmické obměny při nácviku skladeb
- nácvik dvojhmatů
- stupnice dur a moll v 1. poloze
- orientuje se v písňové formě (da capo, repeticie)
- dynamicky odstíní části skladby
- tvoří vlastní prstoklady ve fázi nácviku skladeb
- orientuje se v tónině a vede melodickou linku
- koordinuje pravou a levou ruku při hře menších notových hodnot
- hraje s ohledem na výrazové označení ve skladbě

5. ročník

- žák hraje vibrato, hraje ve 3. poloze, základní dvojhmaty (sexty, oktávy)
- hraje stupnice dur a moll v rozsahu dvou oktáv
- hraje různé hudební formy - concertina (allegro, andante, allegro), tance z barokních suit, klasicistní a moderní přednesy
- hraje základní melodické ozdoby
- dbá na charakter skladby a její náladu
- hraje v duetu s učitelem

6. ročník

- žák hraje všechny druhy smyků (včetně spiccato) a vzájemně je kombinuje, hraje s intonační jistotou v polohách (nácvik 5. polohy), plynule vyměňuje polohy
- využije barevné různosti vibrata
- hraje s důrazem na barevné a dynamické odstínění tónu při hře a přednesovou stránku hry
- užije dvojhmaty a akordy k probrané stupnici
- hra skladeb rychlejšího tempa

7. ročník

- žák hraje legato ve skupině dvou, čtyř a osmi not s využitím výměny poloh, kombinuje všechny smyky, hraje základní flažolety, orientuje se ve 3. a 5. poloze
- samostatně naladí nástroj
- hraje dvojhmaty (sexta, oktáva, tercie), stupnice přes 3 oktávy
- vede melodickou linku včetně melodických ozdob a vibrata
- v dané skladbě vyjádří agogické změny
- samostatně cvičí s ohledem na intonaci, rytmus, tempo, hudební výraz
- hraje v souvislostech rytmické a melodické útvary (skupiny not, tečkovaný rytmus)

Vzdělávací obsah předmětu Hra na violu – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák plynule ovládá 3. a 5. polohu
- hraje spiccato a ostatní skákavé smyky, ovládá techniku col legno a sul tasto
- hraje flagoletty
- zvládá techniku dvojhlasé hry
- zahraje šestnáctinové hodnoty v rychlém tempu
- samostatně vytvoří prstoklad do 5. polohy při nácviku skladby
- využije celou dynamickou škálu hry a odlišuje hudební styly
- orientuje se v těžkých a lehkých dobách

- vnímá jednotlivé party při souhře, komorní souhře
- samostatné nastudování písní a skladeb dle svého výběru
- hra tanců, suit, koncertů, variací, valčíků, sonát

3. a 4. ročník

- žák při hře propojuje 1., 3. a 5. polohu, orientuje se v 7. poloze
- kombinuje různé druhy smyků, včetně skákavých
- využívá melodické ozdoby
- hraje současné i populární skladby dle svého výběru
- je schopen samostatné intonační jistoty
- uplatňuje vlastní názor na charakter skladby v její interpretaci
- umí posoudit a zhodnotit svůj výkon a kvalitu tónu

5. 12 Studijní zaměření Kontrabas

Charakteristika studijního zaměření

Kontrabas je nástroj basový a jako takový má především funkci vytvářet basovou linku v kolektivní hře, čímž je jeho význam zastupitelný pouze jiným basovým nástrojem, pokud je k dispozici a pokud je to s ohledem na jinou barvu možné. V dnešním pojetí vývoje žáka je také nezastupitelná sólová hra. Žák musí na hmatníku obsáhnout malou tercii a pražec mít v úrovni očí. Lze konstatovat, že vývoj žáka ve hře na kontrabas plně podporuje jeden z cílů školy - hru komorní a souborovou.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kontrabas – I. stupeň

1. ročník

- žák pojmenuje části nástroje
- zvládne základy zacházení s nástrojem
- správně drží nástroj a smyčec
- koordinuje hru obou rukou
- hraje celou délkou smyčce
- hraje arco i pizzicato
- orientuje se a hraje v půlové a první poloze na strunách A, D, G
- čte noty v F klíči v půlové a první poloze
- čte a hraje noty celé, půlové, čtvrt'ové
- rozezná náladu skladby dle tónorodu
- zahraje krátkou skladbičku z paměti
- hraje v souhře s jiným nástrojem či doprovodem jednoduchou píseň v půlové poloze

2. ročník

- žák správně provede změnu směru pohybu smyčce
- hraje rovnoměrně celou délkou smyčce
- správně hraje výměny poloh
- správně koordinuje hru obou rukou
- hraje v půlové až druhé na všech strunách
- hraje plynule výměny poloh
- kontroluje intonaci hmatem, sluchem i zrakem
- čte a hraje noty osminové, čtvrt'ovou a půlovou s tečkou
- zvládne změny smyku dle zápisu
- ovládá značky repetice, da Capo, da Segno, prima a sekunda volta
- zahraje základní dynamické odstíny forte – piano
- rozezná skladby dur, moll
- zahraje skladbičku z paměti
- hraje základní basovou linku T, D k jednoduché písni v půlové poloze

3. ročník

- žák zvládá hru legato, détaché
- hraje v horní i dolní polovině smyčce
- hraje výměny poloh včas a ve správných vzdálenostech
- v levé ruce hraje bez prolamování kloubů prstů
- kvalita tónu je bez zvukových kazů
- provádí plynulé výměny smyku u žabky i špičky

- hraje v půlové až třetí poloze na strunách G, D
- zvládá kontrolu intonace hlavně sluchem a hmatem
- rozumí základním tempovým označením
- orientuje se ve struktuře jednoduché skladby
- odliší hru forte, mezzoforte, piano, crescendo a decrescendo
- zahraje z paměti skladbu o délce do 2 minut
- účastní se kolektivní hry souborové, či komorní
- zvládá základní souhru
- hraje základní basovou linku T, S, D k jednoduché písni

4. ročník

- žák použije jemnějších dynamických odstínů pp, ff
- zvládá agogické změny – ritardando, accelerando
- zvládá kvalitní úhoz prstů v levé ruce
- zvládá půlovou až čtvrtou polohu na struně G
- orientuje se ve skladbách jednoduchého členění při použití opakovacích znamének
- samostatně nacvičí jednoduché cvičení či krátkou skladbičku
- zahraje z listu jednoduchou skladbičku v půlové poloze
- stává se platným členem v kolektivní hře

5. ročník

- žák zvládne hru nepravidelného dělení smyčce
- koriguje intonaci v průběhu hry
- zahraje pomalé vibrato
- zvládá půlovou až pátou polohu na strunách G, D
- hraje oktávové flažolety
- určí tóninu
- pozná hlavní téma
- ve hře odlišuje výrazové prostředky různých historických období
- samostatně nastuduje krátkou skladbu
- je schopen zahrát základní basovou figuru podle sluchu v lidové písni
- zvládá souhru s ostatními nástroji bez potíží

6. ročník

- žák zvládá hru staccato
- zahraje crescendo a decrescendo jedním smykem
- zvládne šestou polohu na struně G
- zahraje kvintové flažolety
- dosahuje vyšší kultivovanosti tónu
- orientuje se v základním členění skladeb
- použije více barevných rejstříků ve hře arco i pizzicato
- samostatně nastuduje skladbu dle svých technických možností
- zahraje z listu skladbičku v půlové a první poloze
- tvořivě doplňuje herní projev skupinové hry

7. ročník

- žák využije celou dynamickou škálu ppp - fff
- využije různé síly tlaku smyčce v souvislosti s dynamikou a barvou tónu
- zahraje spiccato, zvládá hru vibrato
- hraje až do sedmé polohy na struně G
- zahraje jednoduché dvojhmady
- orientuje se v cyklických skladbách

- zachová čistotu období či stylu
- samostatně nastuduje skladbu včetně příslušného hudebního projevu
- zahraje z listu krátkou skladbu na úrovni hry 2. ročníku
- aktivně spoluvytváří basovou linii
- spolupodílí se na celkovém projevu v kolektivní hře

5. 13 Studijní zaměření Kytara

Charakteristika studijního zaměření

V ZUŠ hrají žáci skladby z období renesance, baroka, klasicismu, romantismu i od současných autorů. Přitom se ve hře v souboru (od 4. ročníku) učí být částí hudebního tělesa. Ve vyšších ročnících se seznamují s hudbou latinskoamerickou, s žánry blues, swing. Hra doprovodu podle harmonických značek se vyučuje průběžně během celého studia na ZUŠ. Žák, který vytrvá v pravidelném denním cvičení, jako absolvent odchází ze školy vybaven pro hru sólovou, komorní nebo souborovou, rovněž pro muzicírování při společném zpěvu za doprovodu kytary.

Výuka na I. stupni může probíhat ve skupině 2 žáků.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kytaru – přípravné studium

1. a 2. ročník

- žák si osvojí správné sezení u nástroje
- seznámí se s oběma způsoby tvoření tónu (s dopadem a bez dopadu)
- hraje v jednohlasu snadné lidové písně
- používá základní rytmické hodnoty a pomlky

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kytaru – I. stupeň

1. ročník

- žák přirozeně drží tělo (uvolnění ramen, rukou), nástroj drží na levé noze
- hraje „dopadem“ a „bez dopadu“ pravou rukou, hra 3 prsty pravé ruky
- rozlišuje označení prstů pravé a levé ruky
- správně tvoří tón zakulacenými prsty
- orientuje se na hmatníku v 1. poloze (1. - 2. - 3. struna)
- hraje stupnice dur v jedné oktávě s použitím prázdných strun, tónový rozsah d1 – g2
- samostatně reprodukuje jednoduché rytmické útvary v základních notových hodnotách
- hraje lidové písně a jednoduché písně – melodie s basem (prodleva), jednoduché melodie (písně) z paměti, tři jednoduché akordy v I. poloze ruky (1. – 4. pole)
- užije základní dynamiku pro vyjádření nálady skladby v rozsahu p-f

2. ročník

- žák si osvojí správné návyky - ruka je formována prostřednictvím prstokladu, stanoveného učitelem
- žák zahraje skladby s drženým basovým tónem, hra 4 prsty v pravé ruce
- zahraje akordy současně a rozloženě, stupnice dur a moll v rámci jedné oktávy v první poloze, další druhy taktů – 6/8, 3/8
- orientuje se na hmatníku v 1. poloze na čtyřech strunách
- interpretuje jednoduché tance a lidové písně
- zahraje z paměti skladbu odpovídající svoji náročností
- utvoří doprovod s využitím T-S-D v těch tóninách, které využívají prázdné struny nástroje (D-dur, A-dur)
- použije základní agogiku (ritardando)

- vnímá barvu tónu, mění ji za použití rejstříků – hra sul tasto, sul ponticello
- dynamická škála p-mf-f
- hraje v unisonu s učitelem

3. ročník

- žák nenuceně drží tělo i nástroj podle své tělesné konstituce
- hraje rozložené akordy všemi prsty, tóny do 5. polohy na první a druhé struně, stupnice dur-moll typové v rozsahu jedné oktávy, etudy – prstová technika pravé ruky
- u snadné skladby žák sám vyřeší prstoklad
- orientuje se na hmatníku - 1. až 4. pole na všech strunách
- pozná a interpretuje odtah, příraz
- seznámí se s tanci barokních suit – menuet, bourrée, allemande, písňové formy
- reprodukuje další rytmické útvary (tečkovaný rytmus, triola, šestnáctiny)
- domácí příprava skladby z paměti probíhá podle pokynů učitele
- prakticky využije znalosti základních stupňů T-S-D
- hraje za pomoci základních akordických značek
- v závislosti na technické zdatnosti reprodukuje žák různými způsoby předebraný motiv – tempo, dynamika, barva
- hraje snadné skladby pro dvě kytary (souhra s učitelem)

4. ročník

- žák si pomocí ladičky naladí nástroj
- hraje jednoduché melodické ozdoby (nátryl, mordent), hraje v 1. - 5. poloze
- hraje souzvuky – čtyřhlasý akord v pravé ruce, hra malého barré, legata vzestupného a sestupného, typové stupnice dur – moll přes dvě oktávy, etudy převážně v 1. a 2. poloze
- hraje z listu skladby v první poloze
- osvojí si renesanční tance, výběr částí barokní suit
- vypracuje stupnice dur-moll, dominantní septakord podle akordických značek
- vytvoří jednoduché doprovody písní za použití základních harmonických funkcí

5. ročník

- žák ovládá palcovou techniku – hra dopadem, hraje staccato
- pečuje o nehty pravé ruky – chápe souvislost s tónem
- vypracuje stupnice v různých variantách – opakované tóny v triolách, šestnáctinách, sextolách
- hraje stupnice dur – moll dvou a tříoktávové s výměnou polohy
- nacvičí klasické etudy v polohách, osvojí si další hudební formy - blues
- hraje podle akordických značek – vhodná rytmická sazba (technika pravé ruky)
- sestaví akordy do kadence T-S-D s využitím techniky „barré“

6. ročník

- žák ovládá typové kadence „barré“
- pozná přirozené nebo umělé flageolety
- ovládá tremolo, hraje ve vyšších polohách
- vypracuje stupnice dur a moll do 12. polohy
- hraje swing a blues, klasickou jednovětou sonátu/sonatinu, snadné latinsko-americké tance
- vytvoří propracovanější doprovod – rozložené akordy, následné tóny, stylizovanější sazba dle předlohy

7. ročník

- žák naladí nástroj při udání základního tónu
- využije celou barevnou škálu nástroje pomocí techniky sul tasto až sul ponticello a za pomoci sklonu nehtů
- interpretuje literaturu různých stylových období (tance barokních suit, preludia), latinsko-americká hudba, tance, venezuelské valčíky
- vytvoří doprovod podle akordických značek, improvizuje doprovody k písním, které si sám vybírá

Vzdělávací obsah předmětu Hra na kytaru – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák systematicky prohloubí techniku – příraz, odtah, barré, glissando, tremolo, rasguado, pizzicato
- pracuje se stupnicemi v různých rytmických variantách, jeho technická a výrazová složka jsou v rovnováze
- dbá na kvalitu svých nehtů jako nezbytného prostředku pro kultivovaný tón

3. a 4. ročník

- žák promyšleným a systematickým cvičením docílí stylově čisté interpretace různých slohových období
- osvojí si barokní metrum, použije, capo tasto v renesančních skladbách, vyjádří emoce v romantické hudbě
- využije celou šíři barevné škály nástroje od ostrého ponticella až po sul tasto (hra bez nehtů)
- učitel má úlohu konzultanta, navrhuje různé možnosti řešení (prstoklad), žák sám vybírá z navržených variant

5. 14 Studijní zaměření Basová kytara

Charakteristika studijního zaměření

Absolventi jsou schopni samostatně interpretovat složitější sólové skladby různých žánrů a tvořit doprovody v různých stylech populární a jazzové hudby. Během studia získávají bohatou praxi, která jim v budoucnu umožní zapojení se do různých hudebních souborů. První stupeň žáci završí absolventským vystoupením.

Navazující čtyřleté studium je určeno absolventům I. stupně a také novým uchazečům od 14 let věku, kteří prokážou potřebné dovednosti a znalosti. Žáci se zaměřují na interpretaci skladeb dle vlastního zájmu a hru v souborech. Studium ukončí veřejným absolventským vystoupením.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na basovou kytaru – přípravné studium

1. a 2. ročník

- žák pojmenuje struny a popíše nástroj
- předvede správný postoj a držení nástroje
- zvládne základní prvky techniky rozeznávání strun
- hraje převážně na prázdných strunách různá rytmická cvičení
- zahraje jednoduchou melodii (píseň) z paměti

Vzdělávací obsah předmětu Basová kytara – I. stupeň

1. ročník

- žák pojmenuje struny a popíše nástroj
- má správný postoj a držení nástroje, koordinuje hru obou rukou
- orientuje se a hraje v I. – II. poloze na všech strunách
- hraje různá rytmická cvičení s využitím převážně prázdných strun
- čte noty v F klíči v půlové a první poloze, čte a hraje noty celé, půlové, čtvrt'ové
- zvládne hru z not v C dur v první poloze
- umí si počítat doby při hře
- rozezná náladu skladby dle tónorodu
- hraje z paměti stupnicová cvičení a jednoduché melodie (národní písně)
- hraje v souhře s jiným nástrojem či doprovodem jednoduchou píseň v I. poloze

2. ročník

- žák popíše nástroj, stručně vysvětlí jeho vznik, vývoj a úlohu v hudebních uskupeních
- správně hraje výměny poloh, koordinuje hru obou rukou, zvládne zúžený prstoklad ruky na hmatníku
- hraje v I. – III. poloze na všech strunách
- hraje plynule výměny poloh
- zvládá základní prvky rozeznávání strun
- čte a hraje noty osminové, čtvrt'ovou a půlovou s tečkou

- ovládá značky repetice, da Capo, da Segno, prima a sekunda volta
- hraje základní dynamické odstíny forte – piano
- zahraje skladbičku z paměti
- zapisuje jednoduché melodie a rytmy do 2 #, b
- hraje základní basovou linku T, D k jednoduché písni v I. poloze

3. ročník

- žák samostatně naladí nástroj
- hraje výměny poloh včas a ve správných vzdálenostech
- hra levé ruky je prováděna zpevněnými prsty
- hraje bez zvukových kazů
- provádí plynulé výměny
- hraje v I. – IV. poloze na všech strunách
- zvládá kontrolu intonace hlavně sluchem a hmatem
- rozumí základním tempovým označením
- orientuje se ve struktuře jednoduché skladby
- nastuduje z not jednoduchou skladbu
- odlišuje hru forte, mezzo forte, piano, cresc. a decresc.
- zahraje z paměti skladbu o délce do 2 minut
- hraje stupnice dur (F, B) a moll aiolské (e, a) v rámci I. polohy s využitím prázdných strun
- podle not doprovodí jednoduchou píseň

4. ročník

- žák použije jemnějších dynamických odstínů pp, ff
- vyjádří agogické změny rit., accel.
- hraje kvalitním úhazem prstů v levé ruce
- hraje I. – V. polohu
- zahraje základní kvintakordy
- orientuje se ve skladbách jednoduchého členění při použití opakovacích znamének
- vysvětlí běžně používané symboly akordových značek
- používá jemnějších dynamických odstínů
- o hry zapojuje výrazové prostředky (legato, staccato, dynamika)
- zvládá samostatný nácvik jednoduchého cvičení či krátké skladbičky
- zahraje z listu jednoduchý part

5. ročník

- žák koriguje intonaci v průběhu hry
- hraje oktávové flažolety
- hraje diatonické stupnice s využitím prázdných strun a v polohách s rytmiizací
- určí tóninu, pozná hlavní téma
- zahraje jednoduchý doprovod podle akordových značek
- ve hře odlišuje výrazové prostředky různých stylů
- samostatně nastuduje krátkou skladbu
- v lidové písni zahraje základní basovou figuru podle sluchu

6. ročník

- žák hraje staccato
- vědomě procvičuje s tónem (objasní vliv techniky hry na výsledný zvuk)
- dosahuje vyšší kultivovanosti tónu
- orientuje se v základním členění skladeb
- pomocí sekvenceru (bicího automatu) procvičuje rytmické patery

- samostatně nastuduje skladbu dle svých technických možností
- zahraje z listu skladbičku v I. – II. poloze
- tvořivě doplňuje herní projev skupinové hry

7. ročník

- žák využívá celou dynamickou škálu ppp - fff
- zahraje jednoduché dvojhmaty
- hraje s výměnou v I. – IX. poloze
- pozná a zahraje další typy stupnic (moll harmonická, pentatonika dur a moll, bluesová)
- umí použít rozšířený prstoklad
- orientuje se v cyklických skladbách
- vysvětlí intervalové uspořádání na hmatníku (určí názvy tónů na větším úseku hmatníku a uvede souvislosti – intervalový posun)
- zachová čistotu období či stylu
- přizpůsobí doprovod danému hudebnímu stylu
- z notového zápisu samostatně nastuduje a interpretuje běžný (obvyklý) basový doprovod a melodii s využitím výrazových prostředků
- zahraje z listu krátkou skladbu na úrovni hry 2. ročníku
- aktivně spolupytváří basovou linii
- žák se spolupodílí na celkovém projevu v kolektivní hře

Vzdělávací obsah předmětu Hra na basovou kytaru – II. stupeň

1. ročník

- žák hraje septakordy, zvládá jejich prstoklady na hmatníku
- ovládá hru typických basových figur (R´n´R, blues, latin...)
- orientuje se v základních hudebních formách (blues, AABA)
- zvládne obstarat základní držba a seřízení nástroje
- nastuduje mírně obtížnou přednesovou skladbu
- je schopen improvizovat doprovod basových figur v různých stylech

2. ročník

- žák hraje doškálné septakordy v dur
- provede rozbor skladby z hlediska funkční harmonie (T, S, D)
- transkripce výrazných basových doprovodů a melodií
- je schopen hrát z not i podle sluchu
- podle akordových značek hraje složitější harmonie
- orientuje se ve struktuře notového zápisu (řídí se značkami pro zkrácení a zjednodušení notového zápisu - repetice, skok, zjednodušující značení)
- popíše technické řešení ozvučení nástroje a pod vedením učitele zvládne jeho zapojení v rámci hudebního uskupení
- zvládá melodický přednes

3. ročník

- žák zvládá výměny poloh v rozšířeném prstokladu v rámci 12 prahů
- hraje stupnice přes 2 oktávy a jejich intervalové variace
- zvládá základní harmonické spoje (zvyklosti, klišé)
- používá výrazové prostředky (příklep, odtrh, glissando)
- hraje a porovnává různá stylová specifika a frázování (osminové, triolové, šestnáctinové)
- využívá bicí automat (sekvencer) při tvorbě doprovodu

4. ročník

- žák zvládá výměny poloh a orientaci v celém rozsahu nástroje
- objasní specifika hry v různých hudebních žánrech
- umí použít různé techniky hry na nástroj (flažolety, vícehlas, slap...).
- hraje sólové skladby s doprovodem i samostatně, je schopen jejich interpretace s využitím výrazových prostředků
- je schopen jednoduché stylové improvizace
- uvede specifika hry na vícestrunné a bezpražcové nástroje

5. 15 Studijní zaměření Bicí nástroje

Charakteristika studijního zaměření

Na základní umělecké škole je k dispozici bicí souprava, konga, cajon, chrastítka, řehťačky, djembe. Z melodických nástrojů marimba a zvonkohra.

Žák bude v rámci předmětu postupně seznámen s různými druhy bicích nástrojů se zaměřením na malý buben a posléze bicí soupravu. Cíle předmětu je rozvoj žákovy hudebnosti a rytmického citění ve vztahu k jeho dosavadním dovednostem. Důraz je kladen na účelnou a pohodlnou techniku hry, rytmickou přesnost, dynamiku projevu, vnímání odlišností hudebních stylů a na schopnost projevit se jak sólově, tak doprovodit hudební těleso.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na bicí nástroje – přípravné studium

1 a 2. ročník

- žák se pohybuje přirozeně a uvolněně
- ovládá shodné držení paliček (obě ruce stejným způsobem, matched grip, palec vzhůru, balanční bod - palec a ukazovák)
- hraje jednotlivými údery (single stroke roll)
- orientuje se v 2/4 a 4/4 taktování a v jednoduchém rytmickém zápisu (celá, půlová, čtvrt'ová, osminová)
- pozná základní druhy dynamiky a tempa

Vzdělávací obsah předmětu Hra na bicí nástroje – I. stupeň

1. ročník

- žák využije znalostí optimálního posazení (zásada pravých úhlů, vzdálenost bubínku od stoličky), ovládá shodné držení paliček (obě ruce stejným způsobem, matched grip, palec vzhůru, balanční bod - palec a ukazovák), hraje jednotlivými údery (single stroke roll), ovládá základní dovednosti při hře nohou (velký buben, hi-hat, postavení nohy na pedálu, způsoby hry - pata nahoře)
- v nácvicích koordinuje hru všech končetin při hře na bicí nástroje
- orientuje se v 2/4, 3/4, a 4/4 taktování a v jednoduchém rytmickém zápisu (celá, půlová, čtvrt'ová, osminová)
- pozná základní druhy dynamiky a tempa
- zvládne základní druhy úderu a jejich základní dynamiku
- koordinuje obě ruce v souhře
- sleduje audio a video nahrávky rozmanitých hudebních žánrů se zaměřením na úlohu bicích nástrojů
- podle sluchu zahraje na melodický nástroj melodii jednoduché známé písně

2. ročník

- žák využije dvojité údery (double stroke roll), je seznámen s pokročilejšími technikami držení paliček
- koordinuje hru všech končetin, při hře na bicí soupravu využije přechodových bubnů při technických nácvicích
- orientuje se v 2/4, 3/4, a 4/4, 6/8, 12/8 taktování, je seznámí s notovým zápisem pro bicí soupravu

- orientuje se a hraje z rytmického zápisu (osminové trioly, šestnáctiny) i z jednoduchého zápisu pro celou soupravu
- při poslechu a sledování hudebních ukázek se orientuje ve formální struktuře skladeb (předtaktí, čtyřtaktí, osmitaktí, break)
- pracuje s celkovou dynamikou hry, zvládne nácvik v pomalých a středních tempech
- na malém bubnu pracuje s barvou podle místa dopadu paličky
- ovládá jednoduchý rytmický doprovod (2/4, 3/4, a 4/4- polka, valčík, rock)
- hraje na triangl, tamburinu, bonga, claves, shakers apod.
- při improvizované hře s učitelem vnímá společné tempo a dbá na souhru a nezávislost svého rytmu
- hraje podle sluchu durové stupnice, zahraje jednoduchou etudu pro melodický nástroj

3. ročník

- žák využije základy Mollerovy techniky při double stroke roll, hraje akcenty, hraje základní paradiddle
- hraje akcenty, přírazy, víření
- koordinuje hru všech končetin při hře na bicí soupravu (nácvik lineárních rytmů), využije přechodových bubnů
- je seznámen se základními fill- iny a jejich použitím v praxi
- orientuje se v notovém zápisu pro bicí soupravu, v rytmickém zápisu (celé a půlové trioly)
- při poslechu a sledování hudebních ukázek se orientuje ve formální struktuře skladeb, sleduje náladu skladby, vnímá vztah mezi hudebníky a jejich nástroji, rozlišuje stylové přístupy různých hráčů, orientuje se v různých hudebních žánrech
- pracuje s celkovou dynamikou hry, nacvičuje ve středních tempech, hlídá správné místo dopadu paličky na nástroj, sleduje svůj posez a držení paliček
- rozšíří druhy rytmických doprovodů (blues, nácvik shuffle, swing)
- nacvičuje především v pomalých tempech s důrazem na přesnost, dynamickou vyrovnanost úderů, hraje s metronomem a počítá
- podle zaměření skladby využije druhy perkusivních nástrojů
- hraje stupnice a melodie podle rozsahu nástroje (zvonkohra, metalofon, marimba)
- při hře v souboru hraje na perkusivní nástroje

4. ročník

- žák hraje s použitím Mollerovy techniky při hře dvojitých úderů
- vyjádří kontrast akcenty a užitím ghost notes
- hraje vícenásobné přírazy - skupinky
- víření na malý buben (na sextolách a šestnáctinových notách) s dynamickým odstíněním
- hraje na malý buben v různých taktech, ve střídavém taktu
- hraje jednoduché paradiddle
- zahraje dvojhlasně na melodické nástroje
- osvojí si další druhy rytmických doprovodů (shuffle, swing, nácvik latinsko - amerických rytmů)
- dbá na koordinaci při hře lineárních rytmů
- vnímá polyrytmickou strukturu při hře s metronomem, nebo v souboru
- seřídí soupravu tak, aby odpovídala jeho tělesným proporcím a požadavkům na ergonomické a pohodlné hraní
- orientuje se v různých hudebních žánrech
- pojmenuje základní skupiny bicích nástrojů
- vytvoří jednoduchý doprovod – figurace, ostinato, prodleva

5. ročník

- žák reprodukuje synkopy, různé tečkované rytmy
- samostatně člení hodnoty při hře rytmu 2:3
- hraje z listu etudy pro malý buben (základní čtvrt'ové a osminové takty)

- rozlišuje stylové přístupy různých hráčů
- hraje z not v rozsahu nástroje, doprovází základními harmonickými funkcemi

6. ročník

- žák hraje skupinky (vícenásobné přírazy)
- vytváří variace probraných rytmů a polyrytmů a ovládá jejich pokročilejší variace
- správně člení hodnoty při hře rytmu 3:4
- zahraje tříhlas na melodické nástroje
- naladí jednotlivé bubny bicí soupravy
- uzpůsobí dle podmínek a nároků zvukový charakter nástroje
- po poslechu nahrávky odvodí základní tvar rytmického doprovodu a napodobí slyšenou předlohu
- zná původ bicích nástrojů
- hraje z listu, reprodukuje základní dynamické a tempové označení, využije tuto dovednost při nácvičku skladby v souboru

7. ročník

- žák hraje kvintoly, sextoly
- žák se orientuje i v dalším lichém taktování (5/4, 7/4)
- reprodukuje moderní rytmy podle svého zájmu - elektronická hudba, metal, hip-hop
- správně člení hodnoty při hře rytmu 5:4
- popíše a vysvětlí historický vývoj bicích nástrojů a bicí soupravy
- využije základní harmonické funkce v dané tónině (durové a mollové stupně) – sestaví doprovod k písni

Vzdělávací obsah předmětu Hra na bicí nástroje – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák rozvine dříve osvojené druhy technik (akcenty, přírazy, víření) a dbá na jejich preciznější provedení
- bezpečně čte rytmus, koordinovaně čte zápis
- v průběhu skladby kombinuje různé druhy technik podle její struktury a vývoje
- při studiu nové skladby využije svých zkušeností, konzultace s učitelem a poslechem nahrávek
- díky znalosti různých rytmických doprovodů se dokáže přizpůsobit celku
- vnímá své spoluhráče
- dynamiku své hry určí podle akustiky prostoru
- hraje z listu rytmický doprovod
- na základě poslechu zvolí adekvátní výrazové prostředky pro doprovod (vycítí dynamiku a tempo, zvolí nástrojové možnosti, určí prostor pro vlastní tvořivost)
- seznámí se s různými technikami hry na bicí nástroje prostřednictvím nahrávek a poslechu jiných hráčů
- hraje skladby úměrné svým technickým možnostem, správně reprodukuje rytmus, hudební označení a artikulaci

3. a 4. ročník

- žák kombinuje osvojené polyrytmy a je schopen na soupravu zahrát sólo pomocí varianty polyrytmů
- s poslechy nahrávek, vlastní zkušenosti a praxe si utváří vlastní názor a upevní svůj originální styl
- podle získané praxe přizpůsobí dynamiku své hry podle akustice prostoru
- zahraje z listu skladbu pro bicí soupravu

- po poslechu zapíše skladbu do not
- při improvizovaném doprovodu užije získané schopnosti
- (rozvine jednoduchý rytmický motiv do sóla, reaguje na hru ostatních)
- v závislosti na žánru zvolí podobu rytmického doprovodu (odpovídající metrum, technika hry)
- je schopen improvizace na melodický nástroj, případně vytvoří vlastní kompozici

5. 16 Studijní zaměření Sólový zpěv

Charakteristika studijního zaměření

Výuka sólového zpěvu je rozdělena do tří etap. Nejmladší žáci navštěvují přípravné studium (sbor *Zpívánky*) 1, 2. Zde žáci nejenom získají základní pěvecké návyky, ale především si prohloubí osobní nadšení pro zpěv.

Žáci jsou od 1. ročníku seznamováni se základy pěvecké výchovy, které spočívají v rozvíjení hlasové – mluvní a pěvecké kultury. Učí se základním pěveckým návykům, jako je správné držení těla, pěvecké dýchání a uvolnění dolní čelisti (úst) apod. Výsledkem tohoto studia je přirozený a kultivovaný přednes skladeb, které jsou vybírány podle vyspělosti žáka. Jedná se převážně o lidové a umělé písně přiměřené věku žáka.

Ve II. stupni žáci prohlubují své pěvecké dovednosti a návyky, které se uplatňují v různých stylových žánrech (lidové písně, písně různých hudebních období, populární písně). Cílem celého studia sólového zpěvu je přirozená interpretace a to nejen z hlediska žánru, ale i stylového období. Po celou dobu studia je v žácích budován zájem účastnit se mimoškolních aktivit, jako jsou koncerty, pěvecké semináře a jiné veřejně kulturní akce (divadlo, opera, recitál aj.).

Vzdělávací obsah předmětu Sólový zpěv – přípravné studium

1. ročník

- žák předvede základní pěvecké návyky - pěvecký postoj, správná artikulace, uvolnění dolní čelisti (úst)
- zpívá s doprovodem klavíru a v základní dynamice p- mf, nepřepíná hlas
- rozezná stoupající a klesající melodii

2. ročník

- žák předvede správné pěvecké dýchání (nádech – zadrženi – výdech)
- zpívá ve střední poloze a zachovává přirozenost hlasu
- čistě intonuje lidové písně, zazpívá je od různých zadaných tónů
- zazpívá různě předehrané tóny ve své hlasové poloze

Vzdělávací obsah předmětu Sólový zpěv – I. stupeň

1. ročník

- žák ovládne přirozený pěvecký postoj těla a držení hlavy
- pomocí dechových cvičení, volených na základě individuálních možností, disponuje žák správným pěveckým dýcháním, měkkým nasazením tónu
- využíváním dětských říkadla má žák uvolněná mluvidla a bradu
- zpívá jednoduché písně i cvičení v rozsahu dle individuálních možností a dispozic
- rozezná čistou intonaci, identifikuje a následně si osvojí navození hlavového tónu
- na základě zvládnutého dechu je žák realizuje dynamické změny v rozsahu p - mf
- zpívá jednoduchou kantilénu, dvoutaktí a fráze, používá ritardando
- zprvu intonuje za podpory klavíru, při intonačně dokonalém zvládnutí písně žák zpívá ve střední hlasové poloze v rozsahu pěti až šesti tónů (sestupná cvičení)
- zvládne zpěv s doprovodem (melodická linka)
- při zpěvu využije paměť, tonální i rytmickou představivost
- rozumí textu písně

2. ročník

- žák ovládne dokonalejší dýchání - klidné a hluboké, zvládne navození hlavového tónu pomocí brumenda shora, zpívá sestupná cvičení, později nahoru i dolů
- vyrovnává hlas v celé hlasové poloze, hlasový rozsah rozšiřujeme dle možností žáka do rozsahu oktávy v možnostech žáka, zamezení forze
- disponuje rozšířenou dynamickou a agogickou škálou (ritardando, accelerando), kantilénou
- žák soustavně pracuje na pěstování paměti
- orientuje se v notovém zápisu
- v rámci svého rozsahu zazpívá písně s lehčím doprovodem a doprovodem akordickým, ale i bez doprovodu
- zvládne uvědomělý přednesu na základě porozumění hudební struktury i textu písně

3. ročník

- žák předvede správný pěvecký postoj
- ovládá žeberně-brániční dýchání, uvědomělé spojuje a zvukově vyrovnává vokály při zachování zásad správné výslovnosti
- použije měkké nasazení tónu, správnou artikulaci, výslovnost a funkci mluvidel
- na základě textu a charakteru písně žák sám rozliší vhodnou dynamiku a agogiku
- s pomocí dechové techniky a spojování vokálů zpívá legato
- zpívá intonačně čistě i za složitějšího harmonického doprovodu, ale i bez doprovodu
- disponuje vlastním pojetím interpretace písně nebo skladby

4. ročník

- žák ovládá dokonalejší žeberně-brániční dýchání
- zazpívá sestupná cvičení v rozsahu oktávy – ovládá navození hlavového tónu a jeho propojování s nižší polohou, cvičení ve střední poloze, intonační a rytmická cvičení na rozvíjení hudební představivosti
- důsledně deklamuje po rytmické stránce daný text
- uvědomělé spojuje hlavový a hrudní rejstřík
- zpočátku zpívá ve slabší dynamice, postupně zesiluje
- zvukově vyrovnává vokály při zachování jejich charakteristických vlastností
- zpívá písně, jež jsou přizpůsobeny jeho technickým možnostem a schopnosti pochopit obsah
- intonuje na základě opěrných písní (písně začínající hlavními stupni)
- uvědomuje si škodlivost zesilování a zvyšování hlasu při mluvě

5. ročník

- žák ve cvičeních střídá staccato a legato, má osvojené cvičení na vyrovnávání vokálů (na jednom tónu)
- rozvíjí hlas v celé hlasové poloze
- kombinuje hlasová cvičení v rozsahu oktávy (dur, moll)
- realizuje dynamické změny, aniž by docházelo k tremolu
- rozvine plynulou kantilénu na různých nápěvcích
- navrhne různá řešení přednesu písně při zachování správné pěvecké techniky a nálady písně
- ve skladbách různých stylů a žánrů stále dbá na správné zásady dýchání a artikulace
- zpívá nad prodlevou spolu s učitelem, ostinátní figury rytmické i melodické
- pozná další hudební útvary – quodlibet, kánon
- zpívá v duu jednoduché lidové písně (tercie, sexty)
- ve sborovém a komorním zpěvu nepřepíná své možnosti

6. ročník

- žák vědomě použije měkké patro, zvládne odsazení na jednom dechu, disponuje vyrovnaným hlasem v celé hlasové poloze na základě voix mixtu
- zpívá cvičení k předcházení mutačních šelestů a hlasových zlomů

- přípravu mezza di voce v přiměřené dynamice za účelem zdokonalení dechové opory
- zvolí adekvátní výrazové prostředky na základě porozumění hudby a textu
- interpretuje skladbu se všemi prvky charakteristickými pro daný styl
- efektivně rozvine dvojhlasý zpěv

7. ročník

- žák automaticky propojí zásady správného dýchání s měkkým hlasovým začátkem
- vyrovná hlas v celé hlasové poloze bez hlasového zlomu mezi vyšší a střední hlasovou polohou
- rozšíří hlavový tón do vyšších poloh
- zpívá plynulou kantilénou s prodlouženými dechovými frázemi
- podle svých individuálních možností volí vhodné výrazové prostředky náležející k danému žánru či stylu
- pracuje s mikrofonem, prostorem, akustikou, reaguje na náladu v sále a na celkovou atmosféru
- na základě intonační metody se naučí svůj part a interpretovat jej
- v souboru se dynamicky přizpůsobí ostatním hlasům
- ve skladbách jiného než klasického charakteru netlačí na hlas, využívá voix mixtu

Vzdělávací obsah předmětu Sólový zpěv – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák uvědoměle disponuje pěveckými návyky, dechovou technikou, propracovanou dynamickou, rytmickou a agogickou stránkou
- zvládne zpěv plynulé kantilény s ohledem na vedení a dodržování frází
- samostatně se orientuje v notovém zápisu i textu, v hudbě a pěveckém projevu různých žánrů a stylů
- v průběhu studia komunikuje při práci s korepeticí, používá prvky originality
- (vlastní prožitek interpretované skladby)
- kriticky ohodnotí interpretovanou i slyšenou hudbu
- samostatně rozvine žánrovou oblast jemu blízkou

3. a 4. ročník

- žák formuluje zásady hlasové hygieny
- dle žánrového zaměření využije žák příslušnou pěveckou techniku, samostatně rozliší vhodnost jejího použití
- dobře se orientuje v hudebním zápise i textu
- uvědoměle spojuje hrudní a hlavový rejstřík bez slyšitelných zlomů
- na základě zvládnuté kantilény a porozumění textu správně frázuje
- má přehled o základní pěvecké literatuře různých slohových období
- vnímá uvědoměle ostatní hlasy na základě smyslu pro harmonické cítění
- předvede nenucený a přirozený hudební projev a chování na podiu
- konstruktivně diskutuje o poslouchaném díle

5. 17 Studijní zaměření Sborový zpěv

Charakteristika studijního zaměření

Výuka sborového zpěvu je rozdělena do tří etap:

- přípravné studium Zpívanky 1, 2
- I. stupeň, přičemž mladší žáci (od 5 let) budou navštěvovat zároveň Zpívanky i Sbořeček
- II. stupeň

Ve Sbořečku se žáci naučí správně dýchat, intonovat a artikulovat (vytvoření správných logopedických návyků u nejmenších žáků), a rozšíří si svůj hlasový rozsah. Dále se naučí hrát na lehce ovladatelné nástroje Orffova instrumentáře, díky kterým následně rozvíjí své hudební schopnosti a dovednosti, a upevňují si své rytmické cítění.

I. stupeň

Od prvního ročníku si žáci osvojují a následně prohlubují správné pěvecké návyky (přirozené držení těla, pěvecké dýchání, správné nasazení tónu, přesná artikulace apod.), se kterými se seznámily v přípravném sboru. Dále se učí reagovat na gesta sbormistra, orientovat se v zápisu jednohlasých i vícehlasých skladeb. V neposlední řadě se zde učí také zodpovědnosti, spolupráci a toleranci k ostatním dětem.

V prvním stupni existují sbory dva. Sbor určený pro žáky od 5-11 let (předmět Sbořeček) a sbor pro žáky starší 12 let (předmět Sborový zpěv). Repertoár obou sborů je zaměřen především na úpravy lidových písní (jednodušší dvojhlasé a tříhlasé písně), soudobou dětskou sborovou tvorbu a populární písně.

II. stupeň

Ve druhém stupni základního studia jsou všechny získané pěvecké návyky a dovednosti prohlubovány a následně využívány v interpretaci skladeb jednotlivých období. Žáci jsou vedeni k aktivnímu přístupu k hudbě, účastní se školních i mimoškolních aktivit, pěveckých seminářů i soutěží. Repertoár tohoto sboru je zaměřen na náročnější úpravy lidových písní (čtyřhlas, vícehlas), starou hudbu, spirituály, gospel a populární skladby různých hudebních období.

Vzdělávací obsah předmětu Sbořeček

1. a 2. ročník

- žák při zpěvu využije správného a přirozeného držení těla
- je schopen klidného a hlubokého dýchání, učí se pravidlům sborového dýchání
- uvolňuje mluvidla pomocí říkadel a jazykolamů a správně artikuluje (uvolněná čelist)
- měkce nasazuje tóny a čistě zaintonuje svůj part v jednohlasých písních
- podle dispozic využije hlas v celém svém rozsahu, zachovává jeho přirozenost

3. ročník

- žák zazpívá jednoduché lidové i umělé písně jednohlasé písně minimálně v rozsahu oktávy-zpívá lehce a intonačně přesně
- podle dispozic využije hlas v celém svém rozsahu, zachovává jeho přirozenost
- vybaví si zásady hlasové hygieny, nepřepíná své síly
- při zpěvu využije základní dynamiku (p, f, mf) a ritardando
- rozumí významu jednotlivých gest sbormistra
- rozvine svou rytmickou, melodickou a tonální představivost

Vzdělávací obsah předmětu Sborový zpěv

4. a 5. ročník

- žák zvládne uvolněný postoj při zpěvu
- využije klidné a hluboké dýchání s prodlouženým plynulým výdechem, chápe použití střídavého dechu
- měkce nasazuje tóny, čistě intonuje jednoduchých dvouhlasých skladeb, (tercie, sexty) s doprovodem i a capella
- přirozeně a přesně artikuluje, uvolňuje dolní čelist
- využije hlas v celém svém rozsahu a dle možností ho rozšíří
- dodržuje hlasovou hygienu a nepřepíná své síly
- chápe jednotlivé hudební fráze s důrazem na kantilénu
- při zpěvu používá základní dynamiku (p, f, mf, crescendo, decrescendo) a ritardando
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů v dvojhlasu
- chápe význam jednotlivých gest sbormistra a citlivě na ně reaguje
- orientuje se ve struktuře jednoduchých sborových partitur

6. a 7. ročník

- žák při zpěvu disponuje správnou dechovou technikou, v hudební frázi použije střídavý nádech
- využije hlas v celém svém rozsahu s důrazem na hlavovou rezonanci
- zazpívá part jednoduchých vícehlasých skladeb s doprovodem, i capella
- přesně artikuluje, přirozeně propojuje jednotlivých vokálů
- důsledně dodržuje hlasovou hygienu, nepřepíná hlas a zachovává jeho přirozenost
- má vypěstovaný smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu
- při zpěvu využije dynamiku, vyjádří agogické změny
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů ve vícehlasu (dvojhlas, trojhlas), orientuje se ve struktuře náročnějších sborových partitur,
- chápe význam jednotlivých gest sbormistra, reaguje na ně pohotově a citlivě
- orientuje se v základní sborové literatuře, interpretuje skladby jednotlivých období

Vzdělávací obsah předmětu Sborový zpěv – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák ovládá a při zpěvu uplatní návyky kultivovaného sborového zpěvu (dechová technika, tvorba tónu, artikulace)
- používá hlas v celém svém rozsahu, nepřepíná ho a důsledně dodržuje hlasovou hygienu,
- má povědomí o hlasových rejstřících a v rámci možností s nimi pracuje
- v náročnějších skladbách uplatňuje smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu

3. a 4. ročník

- žák se orientuje ve struktuře složitějších sborových partitur a vnímá vyváženost jednotlivých hlasů vícehlasu (čtyřhlas, vícehlas)
- při zpěvu využívá celou škálu dynamických a agogických změn, je schopen pohotově reagovat na gesta sbormistra
- zná základní sborovou literaturu různých slohových období a na základě vlastních zkušeností je schopen jednotlivé skladby interpretovat

5.18 Studijní zaměření Varhany

Charakteristika studijního zaměření

Během studia žák získá základní způsoby techniky hry na varhany, seznámí se s jejich ovládním a získá přehled o nástrojích ve svém okolí. Poznává hru na mechanické varhany, varhany s krátkou oktávou, pneumatickou a elektrickou trakturou. Pro potřeby výuky a cvičení má škola k dispozici menší digitální nástroj. Podmínkou pro hru na varhany je zvládnutí základů hry na klavír. Pro začátečníky je proto zaveden další předmět Přípravný klavír. Jeho výuka probíhá souběžně s hrou na varhany v prvních 3 letech studia.

Vyučovací obsah předmětu Přípravný klavír

1. ročník

- ovládá základní úhozy – tenuto, staccato, portamento
- rozlišuje základní notové hodnoty – celá, půlová, čtvrt'ová, osminová nota
- hraje v pětiprstové poloze a v jejích transpozicích
- ovládá stupnice do C-H dur, použití základních rytmických obměn
- reprodukuje skladby se základní dynamikou p-mf-f

2. ročník

- hraje pomocí tiché výměny všemi prstovými kombinacemi, při nácviu užívá základní rytmické obměny a průcviky
- vypracuje stupnice přes dvě oktávy s příslušnými akordy (staccato, tenuto, rozložené)
- reprodukuje složitější rytmy - synkopa, tečkovaný rytmus, šestiosminový takt
- odlišuje melodii a doprovod, sluchem vnímá melodickou linku, vnímá základní agogiku a dynamiku a jejich změny (ritardando, accelerando, crescendo a decrescendo)

3. ročník

- hraje stupnice dohromady přes dvě oktávy s příslušnými akordy - staccato, tenuto, rozložené – další úhozové varianty, opakované tóny
- žák samostatně využije rytmické obměny při nácviu skladeb, precizněji provede rytmické hodnoty, skupinky tónů, pasáže
- své hudební myšlení opírá o fráze, skupiny tónů a celky
- hraje dvouhlasou a tříhlasou polyfonií - dvojhlas v jedné ruce, přebírá hlasy z jedné ruky do druhé

Vyučovací obsah předmětu Hra na varhany

1. ročník

- použije tiché výměny, hraje v základních taktech s rozlišením těžkých a lehkých dob, jednoduše střídá manuály
- orientuje se na nástroji a obsluhuje jeho pomocná zařízení (výběr rejstříků, střídání manuálů podle návodu učitele)

2. ročník

- ovládá vázanou hru, jednoduchý dvojhlas v jedné ruce a jednoduchou polyfonií rozdělenou mezi pravou a levou ruku, sekvence s pomocí tichých výměn
- při polyfonní hře využije představivost a sluchovou kontrolu
- hraje dvojhmaty do sexty, má osvojenou základní palcovou techniku – legato palcem

3. ročník

- v hudebních formách (preludium, pastorále, fugato) zvládne technické a výrazové prostředky typické pro daný styl – metrum, frázování, artikulace, agogika
- zvládne základní pedálová cvičení a etudy - střídá špičky, použije pedál v jednoduché sazbě – prodlevě, basové lince, kadence

4. ročník

- ve hře využije expresivní úhoz – hra piano až forte, akcenty (přízvučný, výrazový)
- hraje polyfonní dvojhlas až tříhlas
- střídá manuály, hra na dvou manuálech (melodie, doprovod), vnímá basovou linku v pedále, prokazuje nezávislost levé ruky a pedálu v příslušných etudách
- hraje na pedálnici střídáním špičky a paty, vypracuje pedálové stupnice v rozsahu jedné až dvou oktáv – G-dur, D-dur, E-dur, C-dur
- obsluhuje samostatně nástroj, ovládá výběr rejstříků a při hře mění zvukové plochy
- rozlišuje základní skupiny rejstříků (principály, smyky, jazyky), zkombinuje rejstříky do varhanního pléna a do různých dynamických stupňů od pp do ff

Postupová zkouška:

Pedálová stupnice v rozsahu dvou oktáv (C, Des, D, E, F)

Pedálové cvičení – etuda zaměřená na levou ruku a pedál

Skladba z období baroka (preludium, preambulum, toccata, ciaccona apod.)

Skladba z období romantismu nebo klasicismu.

Alespoň jedna skladba musí mít obligátní pedál (Orgelpunkt)

5. ročník

- tiché výměny propojí s legatovou hrou dvojhmatů, akordů, spojů, oktáv – kombinuje oba technické prvky a při studiu a hře skladby je automaticky využije
- hraje patou a špičkou nebo pouze špičkami v závislosti na stylu skladby
- žák koordinuje pohyby při manuálové a pedálové hře
- hraje jednodušší fugy, tříhlasé nebo čtyřhlasé
- vybere kombinaci rejstříků podle dynamického označení, zná základní pravidla míšení barev
- žák pracuje s žaluziovým crescendem

Postupová zkouška:

Pedálová stupnice (diatonická a chromatická) a rozložené akordy

Skladba z období baroka, podmínkou je její polyfonní sazba

Tříhlasá, čtyřhlasá fuga, nebo ricercar

Skladba z období romantismu nebo klasicismu s obligátním pedálem

6. ročník

- odliší styly po technické a výrazové stránce (metricky, agogicky, po zvukové a registrační stránce)
- hraje čtyřhlasé fugy s pedálem - prodlevy, netematické plochy
- žák rozlišuje pokročilejší hudební formy – variace, preludium, fantazie
- žák správně zvolí výrazové prostředky při reprodukci skladeb 20. století

Postupová zkouška:

Pedálové sólo

Fuga s obligátním pedálem

Skladba z období baroka, romantismu nebo klasicismu

Skladba z 20. století

Alespoň jedna ze skladeb je zastoupena českou tvorbou

7. ročník

- v homofonní větě odliší vrchní melodii od vnitřních hlasů
- registrace – žák samostatně sestaví pléno varhan na různých nástrojích, vybírá vhodné rejstříkové kombinace v závislosti na dynamické stránce skladby
- samostatně přizpůsobí hru akustice prostoru a možnostem nástroje, správně zvolí tempo
- čtyřhlasá fuga s tématem v pedále – vnímá vedení hlasů, propracuje artikulaci v expozici, vede melodie samostatně, opírá se o sluchovou kontrolu

Absolventský koncert

Repertoár sestavený ze skladeb nastudovaných během posledního roku studia.

Vzdělávací obsah předmětu Hra na varhany – II.stupeň

1. a 2. ročník

- ovládá techniku hry na obou manuálech a pedálu – manuálové skoky, techniku sóla a doprovodu, polyfonní techniku v manuálech i v pedále
- zahraje napoprvé snazší sazbu, především homofonní, využívá této schopnosti při hře z listu a nácviku doprovodů
- samostatně zvládne registraci skladby – vybere kombinaci rejstříků nebo rozhodne z více variant
- opírá se o sluchovou představu, taktové schéma a barvu nástroje, přizpůsobí svoji hru akustice daného prostoru
- přizpůsobí se nástroji s krátkou oktávou a s dobovou dispozicí

Postupová zkouška:

Přednesové skladby s obligátním pedálem.

Skladba z období baroka nebo klasicismu s variační formou – passacaglia, variace, ciaccona, chorálová partita.

Skladba období romantismu nebo část cyklické skladby.

Skladba z 20. nebo 21. století.

3. a 4. ročník

- ohodnotí hru jiných interpretů a vznáší argumenty pro své názory
- hraje doprovod z klavírních not, nebo klavírního výtahu, upraví aranžmá pro varhany s pomocí rejstříků, manuálů a crescendo
- orientuje se v literatuře pro varhany a jejich interpretech, zařadí jednotlivé skladatele do hudební epochy a rozpozná různá stylová období

Postupová zkouška:

Přednesové skladby s obligátním pedálem.

Skladba z období baroka nebo klasicismu – variační forma, nebo imitační.

Skladba období romantismu nebo část cyklické skladby.

Skladba z 20. nebo 21. století.

Alespoň jedna skladba psaná pro varhany s krátkou oktávou.

5. 19 Předmět „Zpívánky“

Vzdělávací obsah předmětu „Zpívánky“ - přípravné studium

1. a 2. ročník

- žák se seznámí se základními pěveckými návyky - pěvecký postoj, správná artikulace, uvolnění dolní čelisti (úst), uvolní hlasový aparát i celé tělo při zpěvu
- popíše a popřípadě i předvede správné pěvecké dýchání (nádech – zadržení – výdech)
- používá hlas v celém svém rozsahu a zachovává jeho přirozenost
- rozlišuje základní dynamiku (p – f)
- čistě intonuje, zvládá zpěv s doprovodem, rozezná stoupající a klesající melodii
- zpívá lidové a umělé písně odpovídající jeho schopnostem a věku

5. 20 Předmět Kolektivní a souborová hra

Výuka souborové hry probíhá již od počátku v hodinách hlavního oboru, a to v nejjednodušším komorním útvaru – v duu, ve kterém je učitel spoluhráčem. Žák si osvojí vnímání druhého hlasu a reagování na něj. Samotný předmět Komorní a souborová hra se u většiny nástrojů vyučuje od třetího ročníku prvního stupně základního studia, předmět však mohou nepovinně navštěvovat i žáci nižších ročníků. Hra v souboru je pro žáky výborná zkušenost, kde se naučí poslouchat jeden druhého, přizpůsobovat se, vnímat rytmus.

Vzdělávací obsah předmětu Kolektivní a souborová hra - I. stupeň

4. ročník

- žák reaguje na základní požadavky a gesta vedoucího souboru nebo učitele
- zvládá základní rytmické hodnoty a takty při hře v souboru
- nacvičí správnou souhru na začátku i konci skladby - zrakový kontakt s ostatními hráči
- v souboru uplatní základní dynamiku
- reaguje na základní požadavky a gesta vedoucího souboru nebo učitele

5. ročník

- žák zahraje z listu jednoduchý part
- poslouchá své spoluhráče a vnímá tak skladbu jako celek
- je si vědom spoluodpovědnosti za provedení skladby
- orientuje se v notovém zápisu - pokračování ve hře od označených taktů
- dbá na čistou intonaci, kvalitní tón, respektuje ostatní hlasy v souboru
- uspořádá prostor pro společnou práci
- spolupracuje s ostatními členy souboru, respektuje různou úroveň technické vyspělosti a individualitu spoluhráčů
- hraje v souboru písně, delší skladby a melodie ve dvojhlasu a tříhlasu
- interpretuje skladby s důrazem na dynamiku a tempo; samostatně kontroluje intonaci

6. a 7. ročník

- žák s jistotou zvládne dynamické a tempové změny
- udá tempo dané skladby
- používá osvojené výrazové prostředky pro patřičný charakter skladby
- komunikace, týmová práce – žáci jsou schopni spolu komunikovat o základních problémech skladby a jsou schopni poradit se navzájem o konkrétních detailech, úsecích skladby aj.
- reaguje pohotově na chybu
- vědomě se přizpůsobí po rytmické a dynamické stránce
- umí sladit svůj nástroj s ostatními hráči v souboru
- přizpůsobuje se souboru rytmicky, tempově, dynamicky
- svůj part hraje i v neúplném obsazení tak, aby celkový dojem byl co nejlepší
- umí ukázat hráčům v souboru nástup a ukončení skladby
- žák reaguje na tempové a dynamické změny
- domluví se s ostatními hráči na společném postupu při nácvičení skladby
- žák poradí a pomůže méně zkušeným spoluhráčům
- používá osvojené výrazové prostředky pro patřičný charakter skladby

Vzdělávací obs. předmětu Kolektivní a souborová hra – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák správně prostuduje svůj part - tempo, zpomalování, zrychlování, fráze, artikulace, rytmus, pomlky nástupy, ukončení apod. žák reaguje na tempové a dynamické změny
- domluví se s ostatními hráči na společném postupu při nácviu skladby
- poradí a pomůže méně zkušeným spoluhráčům
- zdokonalí nástupy a ukončení skladeb, těžší dynamické a tempové změny
- rozlišuje interpretaci klasickou a jazzovou (správné frázování apod.)
- uplatní stálou sebekontrolu pro kultivovaný projev
- plně chápe a prožije umělecká díla přiměřeného obsahu a formy

3. a 4. ročník

- žák hraje v souboru s rytmickou jistotou, takže méně zkušení a mladší hráči se ho mohou „držet“
- orientuje se v partituře, ne pouze ve svém partu
- je schopen zastoupit učitele na zkoušce souboru
- poradí mladším členům souboru, například ve věci prstokladů
- předloží vlastní podnět k tempu, přednesu, výrazu skladby
- naladí svůj nástroj s ostatními v souboru bez pomoci ladičky
- naslouchá učiteli, plní jeho pokyny a tak dává příklad mladším členům souboru
- hraje v přesné souhře s ostatními hráči

5. 21 Kolektivní předmět Hudební nauka

Výuka je rozvržena do pěti let, od 2. ročníku do 6. ročníku. V prvním ročníku se žák se základními hudebními pojmy, termíny a dovednostmi seznamuje v hodinách individuální výuky v tomto rozsahu:

- zná názvy klíčů, jejich opěrné tóny a užívá je při jejich čtení
- vnímá v notovém zápisu postupy a skoky
- zahraje nebo zazpívá celý tón – půltón, zná význam posuvek
- rozpozná základní rytmické hodnoty od noty celé do osminové
- reprodukuje 2/4, 3/4, 4/4 takt,
- zazpívá tóny hudební abecedy, s oporou nástroje
- ovládá hudební termíny při hře na svůj nástroj – například. *repetice, staccato, legato*
- zná základní dynamická znaménka *p-f*
- doprovodí rytmickým nástrojem píseň
- reprodukuje základní hudební formy - předvěti, závěti
- zná základní stavbu stupnice – celé tóny a půltóny, reprodukuje základní rytmické obměny na základě textu, při transpozici užije „pětiprstovou polohu“, doprovodí prodlevou - kvintou jednoduchou píseň (klavír)

Vzdělávací obsah předmětu Hudební nauka

2. ročník

- kombinuje základní rytmické hodnoty a pomlky včetně šestnáctinových hodnot
- popíše houslový a basový klíč
- zná základní tempová označení (*allegro, vivo, moderato, lento...*)
- v notovém zápisu rozpozná intervaly od primy do kvinty, rozezná a zahraje malou a velkou sekundu, tercii, zná stavbu kvintakordu *dur* a *moll*, v notovém zápisu pojmenuje základní intervaly (sekundu, tercii, kvartu, kvintu) a kvintakord

3. ročník

- prakticky použije posuvky, křížky a bé,
- zná pojmy *crescendo, decrescendo, accelerando* a *ritardando*
- reprodukuje zahraný tón ve své hlasové poloze
- sluchem určí počet zahraných tónů (dva až čtyři)
- na svém nástroji zahraje zadaný durový a mollový kvintakord (klavír, kytara, housle)
- odvodí obraty z durového a mollového kvintakordu
- napíše durovou stupnici a označí půltóny (3/4 a 7/8 stupeň)
- intonace stupnic *dur* s doprovodem i bez doprovodu
- sluchem rozpozná durový a mollový kvintakord
- z listu reprodukuje základní hodnoty (čtvrté noty, osminové, půlová a čtvrté s tečkou)
- ovládá základní rytmické obměny, které využije při studiu skladeb
- transponuje pomocí pětiprstové polohy, mechanické paměti i se sluchovou oporou (klavír)
- orientuje se v základních hudebních formách - malá písňová forma, barokní a klasické tance

4. ročník

- zná pojmy *Da Capo all Fine, all Segno, Prima Volta, Sekunda Volta*
- užije v praxi dvojité posuvky, enharmonická záměna
- podle závěrečného akordu určí sluchem tónorod skladby
- v akordu určí základní tón a tím i tóninu
- zná stavbu stupnic *dur* i *moll*, harmonické (klavír, akordeon, dechové nástroje) a melodické
- rozpozná sluchem intervaly (čisté, malé a velké) a nejdůležitější dokáže zazpívat

- zná tři základní durové stupně T-S-D, napíše je v dané tónině, pojmenuje a popíše akordovými značkami (kl., ak. kyt.)
- zná všechny druhy notových hodnot (dvaatřicetinová a čtyřiašedesátinová nota)
- reprodukuje z listu tečkovaný rytmus (půlová s tečkou/osmina, čtvrt'ová s tečkou/šestnáctina) a synkopu
- zná označení pro základní melodické ozdoby a způsob jejich interpretace
- na nástroji transponuje za pomoci sluchové opory jednodušší melodii/píseň z paměti (stupnicové postupy, rozložený akord)
- rozšíří znalosti o další formy – sonatina, písňová forma, tance barokní suity
- hru stupnic má podloženou znalostí jejich intervalového uspořádání
- sestaví durové a mollové akordy na základě jejich stavby
- popíše všechny hudební nástroje a rozdělí je do jednotlivých skupin
- zná rozdělení S-A-T-B

5. ročník

- pojmenuje durový a mollový kvintakord zapsaný v notách
- zná stavbu dominantního septakordu, rozpozná jej sluchem
- dokáže vytvořit základní a vedlejší stupně v durové stupnici a pojmenovat je, dokáže je označit akordovými značkami (dur, moll)
- podle čtvrtého a pátého stupně odvodí všechny stupnice
- reprodukuje z listu osminy, trioly, tečkovaný rytmus a synkopy v různých kombinacích
- napíše jednoduché předvětí a závětí T-D-T (dvě dvoutaktí/čtyřtaktí, stupnicové postupy)
- dokáže jednoduchý hudební motiv přepsat do jiné tóniny a přehráním na nástroji zkontrolovat
- pozná základní stavbu sonátové formy, ronda nebo variací
- ve slyšené hudbě analyzuje opakující se motivy, základní témata
- podloží melodii základními akordy (harmonické nástroje)
- dokáže z jednoduššího notového zápisu určit tóninu skladby
- transponuje hudební motiv přidáním posuvek do textu

6. ročník

- určí intervaly a akordy z notového zápisu (dokáže pojmenovat interval nebo akord a jeho obrat – kvintakord, sextakord, kvartsextakord, septakord)
- analyzuje sluchem kvintakord a jeho obraty, zazpívá ze zahraného akordu jeho tóny
- popíše hlavní a vedlejší stupně v tónině akordovými značkami (malá, velká písmena)
- ve skupině reprodukuje rytmická cvičení s komplementárními rytmy, (dvojhlas, kánon, řetěz)
- napíše jednoduchou rytmizovanou melodii v jednoduché formě (předvětí/závětí)
- vytvoří na svém nástroji jednoduchý doprovod ve vhodné sazbě (harmonické nástroje)
- pozná základní principy polyfonie, nástrojového koncertu apod.
- sluchem rozpozná durový a mollový kvintakord a jeho obraty
- zná stavbu a funkci dominantního septakordu, obraty (6/5, 4/3, 2) a jeho akordovou značku
- popíše stavbu zmenšeného a zvětšeného kvintakordu
- ve skupině reprodukuje rytmická cvičení s komplementárními rytmy, nepravidelným dělením a složitějšími rytmy, (dvojhlas, kánon, řetěz)
- transponuje hudební motiv písemně, správně odměří intervaly
- kánon, fuga
- dokáže poslechem rozlišit základní hudební formy – variace, rondo
- vyjádří svůj názor na hudbu, preferovanou ostatními spolužáky

6 VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

6.1 Studijní zaměření Výtvarná tvorba

Výtvarný obor ZUŠ Hostinné klade důraz na rozvoj všech znalostí a dovedností týkajících se výtvarného tvoření. V malých výukových skupinách klademe důraz na vysoce individuální přístup ke každému dítěti a snažíme se nejdříve pracovat na všech úrovních výtvarného projevu. Dále se pak každé dítě profiluje podle oblasti, která je mu nejbližší – kresba, malba, grafika atd. Výhodou tohoto je zajištění maximálního využití potenciálu každého našeho žáka.

Učební plán B 1 – Výtvarná tvorba

Předmět	Přípravné studium		I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Výtvarná tvorba (kresba, malba, grafika prostorová tvorba dějiny výtvarného oboru multimediální tvorba)	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Součet	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Týdenní minimální dotace	2		20							12			

Vzdělávací obsah předmětu Výtvarná tvorba - přípravné studium

1. – 2. ročník

- žák uplatní a prohloubí své výtvarné dovednosti, rozvíjí estetické myšlení, vlastní fantazie a obrazotvornosti
- učí se hravou formou výtvarným technikám
- pracuje s materiály a technikami, které mu umožní nejlépe a bez potíží vyjádřit vlastní záměr
- na elementárním stupni rozvine sebekontrolu, koncentraci a vůli
- dodržuje základní bezpečnostní pravidla při používání výtvarných pomůcek a materiálů
- žák umí pojmenovat jednotlivé výtvarné pomůcky a materiály
- dokáže se soustředit na proces tvoření
- pojmenuje základní paletu barev, dokáže s nimi pracovat
- dokáže využít přiměřený formát k výtvarnému tvoření
- dokáže využít základní možnosti při práci s čarou (přítlak, šířka stopy...)

Vzdělávací obsah předmětu Výtvarná tvorba – I. stupeň

1. ročník

- žák pozná výtvarnou práci, jednoduché výtvarné techniky a řeší jednoduchá výtvarná zadání, která se skládají jen z jednoho výtvarného kroku
- pozoruje věci kolem sebe a výtvarně je přetváří
- seznámí se s tvorbou svých spolužáků a poučí z chyb jiných
- vytvoří krátké výtvarné etudy zaměřené na ztvárnění světa kolem nás (dům, město, jídlo, oblečení, věci denní potřeby...)
- zodpovědně přistupuje k výtvarné tvorbě
- spolupracuje s učitelem, klade dotazy
- použije základní barevnou škálou
- pozná zákonitosti teplé a studené škály barev
- pozná základní prvky plošného vyjádření – bod, linie, tvar, plocha, barva
- využije pomoc učitele při zpracovávání zadaných témat
- na jednoduchých výtvarných cvičeních a ukázkách pozoruje a chápe výtvarné techniky – kresbu, malbu, grafiku (práce s otisky, monotypy apod.)
- je seznámen s možností prostorové tvorby – keramika, papírová hmota, odpadové materiály, přírodní materiály
- používá základní plošné techniky – kresba, malba
- pozoruje věci ve svém okolí a pociťuje působení těchto věcí na lidské smysly (zrak, chuť, hmat, čich, sluch), toto dokáže převést do výtvarného projevu
- všímá si běžných jevů a vztahů ve svém okolí a dále je využije ve výtvarné tvorbě
- k výtvarnému projevu se inspiruje běžným životem
- zpracuje především klasická témata obohacená o fantazijní a imaginární prvky

2. ročník

- žák zpracuje složitější (komplikovanější) výtvarná zadání a rozfázuje je do několika kroků
- postupně se seznámí s nejzákladnějšími autory významných výtvarných děl a všímá si s pomocí učitele jejich výrazových prostředků
- posoudí své vlastní výtvarné dílo za pomoci jednoduchých slov (líbí x nelíbí) a přidá zdůvodnění svého postoje (proč?)
- užívá prvky výtvarného vyjádření bod, linie, tvar – podle svých schopností
- seznámí se s uměním umístění těchto prvků do plochy
- prohloubí znalosti práce s barvou a znalosti v jednotlivých výtvarných technikách
- ke své práci použije adekvátních formátů
- pochopí elementární podstatu prostorové tvorby
- vnímá své okolí a podněty, které poskytuje
- je přiměřeně samostatný ve výtvarných nápadech a myšlenkách
- sám zrealizuje svůj jednoduchý výtvarný nápad

3. ročník

- žák zpracuje komplikovanější výtvarné zadání tím, že si je rozdělí do několika dílčích kroků (na příklad dvou)
- soustředí se na výtvarné zadání i po delší časový úsek (práce probíhá v delším časovém úseku)
- posoudí své výtvarné dílo pomocí vět, jednoduše vysvětlí svůj výtvarný zájem
- pozná díla jiných (např. žáků) a pomocí jednoduchých vět o nich hovoří
- v plošných pracích vytváří prostor pomocí stínování a barvy
- záměrně využije obrazotvorných prvků bodu, linie a tvaru – dle svých možností vědomě užije kontrastů v barvě, síle linie, přítlaku apod.
- pochopí zákony modelace prostoru pomocí stínování jak při práci s barvou, tak tužkou, uhlem, rudkou apod.

- využije plošné a prostorové techniky
- samostatně zpracuje zadaná témata
- tvoří větší prostorové práce pomocí různých typických i atypických materiálů (práce s drátem, papírovou hmotou, přírodními materiály, pet lahvemi, igelitem apod.)
- pracuje v jednoduchém grafickém programu
- umí použít základní plošné techniky – kresba, malba a grafika
- pracuje s prostorovými technikami o prostorovou tvorbu
- samostatně realizuje výtvarné dílo
- uplatní schopnost hledat možnosti různých způsobů zpracování výtvarných zadání
- ve svých niterních prožitcích najde motivaci

4. ročník

- žák se soustředí na výtvarné zadání po delší časový úsek
- posoudí své výtvarné dílo a pomocí vět, vysvětlí svůj výtvarný záměr
- charakterizuje cizí výtvarný projev
- vytváří prostor v plošných pracích pomocí stínování, barvy, učí se základům perspektivy
- záměrně využije obrazotvorných prvků bodu, linie a tvaru
- vědomě užívá kontrastů v barvě, síle linie, přítlaku apod.
- modeluje prostor pomocí stínování jak při práci s barvou, tak tužkou, uhlem, rudkou...
- využije plošné a prostorové techniky
- charakterizuje jednotlivé výtvarné techniky – kresba, malba, grafika, keramika
- tvoří větší prostorové práce pomocí různých typických i atypických materiálů (práce s drátem, papírovou hmotou, přírodními materiály, PET lahvemi, igelitem apod.)
- pracuje v jednoduchém grafickém programu
- využije techniky ku pomoci ve svém výtvarném projevu
- ve větší míře samostatně realizuje výtvarné dílo

5. ročník

- žák si sám stanoví cíle a dosáhne vytyčeného výtvarného zadání
- na výtvarné zadání se soustředí potřebný časový úsek
- debatuje na téma výtvarného díla svého i svých spolužáků
- ve svých dílech vědomě použije dosud poznané prvky obrazotvorného vyjádření a snaží se je doplňovat a obohacovat – textura, objem...
- všímá si vlastností a vztahů – opakování, rytmus, pohyb, proměna v čase
- porovnává a hodnotí účinky těchto vlastností
- ovládá znalosti a charakteristiky jednotlivých výtvarných technik: kresba, malba, grafika, keramika
- tvoří prostorové práce s pomocí různých materiálů – dřevo, kov, kámen....
- užívá možností multimediální tvorby
- pracuje s fotografií, a filmem...
- inspiraci nalezne ve svých niterních prožitcích, hledá svůj vlastní přístup, svoji cestu ve výtvarném umění

6. ročník

- žák debatuje na téma výtvarného díla svého i svých spolužáků, argumentuje, diskutuje, vysvětluje
- ve svých dílech vědomě použije dosud poznané prvky obrazotvorného vyjádření a pracuje s nimi podle svých možností a uvážení
- osvojí si znalost vlastností a vztahů – opakování, rytmus, pohyb, proměna v čase, tyto účinky pozoruje a hodnotí
- velmi dobře zná možnosti jednotlivých výtvarných technik – kresba, malba, grafika, keramika
- tvoří prostorové práce s pomocí různých materiálů – dřevo, kov, kámen....
- pozná možnosti multimediální tvorby

- seznamuje se s možnostmi fotografie, natáčení filmu...
- využije moderní výtvarné technologie
- samostatně realizuje výtvarné dílo, vloží do něho poselství, myšlenku, část svého vnitřního prožitku inspirovaného fantazií nebo realitou
- různými způsoby zpracuje výtvarná zadání, která nejlépe odpovídají vytyčenému cíli
- inspiraci nalezne ve svých niterných prožitcích, nachází svůj vlastní přístup, svoji cestu ve výtvarném umění

7. ročník

- žák přistupuje k tvorbě poznáváním a sebepoznáváním, podle svých individuálních schopností si stanoví dílčí cíle, které zrealizuje
- pozná a vědomě použije obrazotvorné prvky plošného i prostorového vyjádření (bod, linie, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, barva, textura atd.), jejich vlastnosti a vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase atd.) a jejich účinky porovná a zhodnotí
- využije základní techniky vizuálně obrazného sdělení, prostorových činností včetně objektové a akční tvorby s využitím klasických i moderních technologií
- vnímá smyslové podněty a vědomě je převede do vizuální formy prostřednictvím výtvarného jazyka, inspirované se fantazií nebo realitou, komponuje tvarové, barevné a prostorové vztahy, promění běžné v nezvyklé

Vzdělávací obsah předmětu Výtvarná tvorba – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák se vědomě zaměří na projevení vlastních životních zkušeností
- samostatně řeší výtvarné problémy
- rozezná rozdíl mezi uměním a kým
- hodnotí výtvarnou činnost jiných a vyvodí závěr
- vyhledá vlastní inspiraci pro tvorbu
- ověří a využije kompoziční principy a to jak při vlastní tvorbě, tak při interpretaci vizuálně-obrazných vyjádření vlastních i uměleckých
- vnese do svých děl originalitu, projekci vlastních prožitků - kombinuje výtvarné techniky
- použije ve svém výtvarném vyjádření práci se stylizovanými prvky
- posune výtvarné dílo z pozice kopie skutečnosti na úroveň výtvarné práce se zjevnou nebo skrytou myšlenkou
- dostane se na úroveň samostatně pojeté tvorby, stane se nezávislou samostatnou osobností

3. – 4. ročník

- žák disponuje schopností celoživotně se vzdělávat
- zvládne a použije vybrané techniky pro vyjádření svých myšlenek a představ, neobvyklým způsobem je kombinuje
- pracuje s výtvarnými směry – instalace, konceptuálního umění, animace, objektovou a akční tvorbou, performance atd.
- pracuje na promyšlených rozsáhlejších projektech, které mají myšlenku a upozorňují na sebe zajímavým výtvarným zpracováním
- správně použije odbornou terminologii vztahující se k výtvarné tvorbě
- popíše subjektivní psychologický účinek barev a jejich symbolické významy
- sestaví předměty do neobvyklých souvislostí, originálním způsobem kombinuje linii, tvar, objem, barvu
- pracuje se všemi prvky plošného i prostorového vyjádření
- adekvátně svému dílu a výtvarnému záměru přizpůsobí volenou techniku nebo kombinaci technik

6.2 Studijní zaměření Počítačová grafika

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření využívá moderní digitální technologie k vyjádření uměleckého projevu žáka. Prostřednictvím počítačových programů a digitální fotografie žák poznává nové možnosti tvorby, rozvíjí chápání tvarů, barev, perspektivy a textu, které uvádí v jednotný celek. Obor zahrnuje jak oblast volné tvorby, tak užitou propagační grafiku. Žák zde může využít také svých případných dovedností z tradičních výtvarných technik, jako je kresba, malba, dekorativní tvorba a modelování. Malé skupiny žáků od 7 let věku zajišťují individuální přístup a rozvoj specifických vlastností jednotlivce.

Učební plán B 2 – Počítačová grafika

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Počítačová grafika (typografie a písmo grafický design, animace)	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Součet	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Týdenní minimální dotace	20							12			

Maximální počet žáků ve skupině je 15.

Vzdělávací obsah předmětu Počítačová grafika - I. stupeň

1. ročník

žák:

- ovládá primární funkce počítače a grafického programu (CorelDRAW)
- užívá základy počítačové terminologie (vektor, bitmapa, pixel...)
- vysvětlí a chápe rozdíl mezi vektorovou a bitmapovou grafikou
- zná a pojmenuje základní nástroje vektorového programu a umí je používat
- vytvoří geometrické tvary, se kterými pracuje a vytváří z nich jednoduché kompozice
- pracuje s textovým nástrojem (odstavec, blok)

2. ročník

- prohlubuje znalosti jednotlivých grafických nástrojů, seznámí se s jejich nastavením pro dokument a používá jednotlivé efekty (prolínání, průhlednost, přechody)
- rozliší základní typografii a rodiny písma
- chápe zpracování bitmapového obrazu a upraví jej
- používá základní funkce digitálního fotoaparátu (makro, barevný režim, kontrast)
- je schopen tvořivého výtvarného vyjádření v rámci svých znalostí programu
- pracuje s vytvořenými objekty a vytváří z nich složitější tvary – objekty, kompozice

3. ročník

- orientuje se v nastavení textu a odstavců, chápe jeho vztah ke kompozici
- samostatně uvažuje o grafickém návrhu, je schopen zvolit vhodný námět
- vytvoří jednoduchý návrh pro komerční využití (vizitka, blahopřání)
- zpracuje vlastní fotografii, změni barevnost a tvar, chápe její využití v návrhu
- prohloubí znalosti o bitmapovém obrazu a složení barev
- seznámí se s formami komerční grafiky – vizitky, reklamní tiskoviny, plakáty, hudební programy

4. ročník

- ovládá počítačové příslušenství - tiskárna a skener
- zpracuje vlastní náměty z externích zdrojů (fotoaparát, skener)
- využije vlastní fantazii pro úpravu bitmapových podkladů
- samostatně zobrazí tvar pomocí geometrických objektů a křivek
- má znalosti o formátech souboru a jejich vhodném použití
- pracuje s nástrojem „pero“ a chápe princip křivkování
- chápe rozdíl mezi barevným režimem CMYK a RGB a dovede je používat

5. ročník

- samostatně pracuje s textem, porovná různé druhy písma
- zpracuje tvar písmen pro grafický design
- vytvoří více variant na dané téma a vybrat vhodný návrh
- zná základní pravidla sazby a typografickou terminologii
- posoudí práci spolužáka i svoji vlastní
- uplatní různé techniky focení a nastavení fotoaparátu
- seznámí se s 3D grafikou a animačním programem

6. ročník

- zpracuje vícestránkový dokument, jako je kniha nebo časopis
- pracuje s vlastní ilustrací nebo fotografickou přílohou v dokumentu
- vyhledá vhodné fotografie pro svůj návrh
- samostatně volí úpravu fotografie v závislosti na komerční téma
- vytváří volnou grafiku podle vlastní fantazie
- pracuje s vrstvami a ztvární fotomontáž, retuše a koláže
- ovládá základy animace, rozvíjí prostorové vnímání objektu

7. ročník

- pracuje na své absolventské práci na zvolené téma
- učí se předtiskovou přípravu, volí vhodné výstupy a materiály
- pozná tiskové techniky a dokončovací práce (vazba knihy apod.)
- porovná grafický design ve svém okolí a konfrontuje vlastní tvorbu ve vztahu s jinými pracemi
- je seznámen s historií a vývojem písma a grafického designu, zajímá se o současné trendy
- chápe vzájemné působení obrazu a písma, zná principy jednotného vizuálního stylu
- zvolí vektorovou či bitmapovou grafiku v závislosti na účelu použití

Vzdělávací obsah předmětu Počítačová grafika II. stupeň

1. a 2. ročník

žák:

- má představu o vlastním zaměření a zájmech v oblasti počítačové grafiky
- zdokonaluje své technické znalosti a dovednosti
- samostatně vyhledá vlastní náměty a inspirace na poli současného designu
- vytvoří vlastní multimediální prezentaci (zahrnuje tvorbu a úpravu fotografií, webovou prezentaci, využití programů MS Office, tiskové výstupy)

3. a 4. ročník

- pracuje na své absolventské práci na vlastní téma
- vytváří projekt od počátečních nápadů a vlastních námětů po konečnou realizaci,
- přičemž využije získaných dovedností a znalostí z oboru, které současně prohloubí a zdokonalí
- konfrontuje vlastní tvorbu s vlivy svého okolí, posoudí design a grafiku
- vytvoří jednotný vizuální styl (barva, písmo, logo) – např. firemní tiskoviny

7 VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika tanečního oboru

V předmětu *Přípravná taneční výchova* probíhá výuka převážně formou her. Děti se zde zpravidla od 5 let při prvních váhavých tanečních krůčcích učí zvládat správné držení těla, koordinaci pohybů, prostorové citění. Poznávají a ovládají jednotlivé části těla a učí se první základy jednoduchých gymnastických prvků. Formou říkadel a písniček spojených s pohybem vytvářejí své první jednoduché choreografie a získají jednoduchou hudebně-rytmickou průpravu. Výuka vzhledem k věku probíhá za přítomnosti rodičů.

V 1. - 2. ročníku pokračují děti ve výuce taneční průpravy, kde si dále rozvíjí své pohybové možnosti i schopnosti, obratnost i celkovou pohybovou, rytmickou a hudební připravenost, zaměřenou k tanečním technikám vyučovaným ve vyšších ročnících.

Od 3. ročníku se žáci seznamují s technikami klasického, lidového tance a současného moderního tance. Rozvíjí správné držení těla, zvyšování celkové pohyblivosti, pružnosti, obratnosti a koordinace. Výuka probíhá v následujících předmětech:

Lidový tanec se žáci učí zvládnout základní kroky a charakteristické české a lidové tance. Je to první forma tance, kde si bez potíží zatancují ti nejmenší, u nichž dále rozvíjí hudební a rytmické citění.

Klasická taneční technika rozvíjí taneční techniku žáků, upevňuje správné držení těla, zdokonaluje pohyby dolních a horních končetin, prohlubuje pohybovou koordinaci, rovnováhu, smysl pro přesnou formu a čistotu vedení pohybu. Učí pohybové kázni vytrvalosti a vůli.

Současný tanec rozvíjí taneční projev žáků, prohlubuje jejich prostorové a hudební citění, uvolňuje jejich tvořivé schopnosti, hledá pohyb pro vyjádření soudobé hudby a vlastních námětů. Vede žáky k využití možností vyjadřovat pohybem své emoce, pocity a myšlenky.

Získané umělecké dovednosti děti uplatní formou choreografií v hodinách taneční praxe.

Na II. stupni pokračují žáci ve studiu současného a klasického tance. Výuka je zaměřena k dokonalejšímu zvládnutí taneční techniky a klade důraz na osobitý taneční projev. Vytváří trvalé vztahy mezi myšlením, emocemi a pohybem.

Nedílnou součástí každé taneční lekce je kromě všestranného pohybového rozvoje dětí i rozvoj jejich tvořivých schopností formou taneční improvizace. Tanec dětem prohlubuje schopnost citlivého estetického vnímání a společná tvorba choreografie ve skupině posiluje jejich schopnost týmové spolupráce. Pravidelně v průběhu roku i na konci každého školního roku se děti se svými choreografiemi představují veřejnosti na závěrečném vystoupení.

Kromě zdokonalování pohybových dovedností je po celou dobu studia dáván velký důraz, na rozvíjení osobnosti, tvůrčích schopností a hledání vlastního způsobu neverbálního vyjadřování.

Učební plán C – taneční obor

Předmět	Přípravné studium		I. stupeň							II. stupeň			
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	I.	II.	III.	IV.
Přípravná tan. průprava	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Taneční průprava	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Současný tanec	-	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Klasická taneční technika	-	-	-	-	0,5	1	1	1	1	-	-	-	-
Lidový tanec	-	-	-	-	0,5	-	-	-	-	-	-	-	-
Taneční praxe	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Klasický tanec	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1
Celkem	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Týdenní minim. dotace	2		20							12			

Všeobecné poznámky k učebnímu plánu tanečního oboru:

Výuka se realizuje:

1. ve skupině pěti až dvaceti žáků v přípravném studiu
2. ve skupině pěti až patnácti žáků v základním studiu I. stupně
3. ve skupině pěti až deseti žáků v základním studiu II. stupně
4. klavírní korepetice je využívána v rozsahu maximálně poloviny úvazku, v ostatních hodinách jsou využívány mediální nahrávky
5. při výuce se mohou slučovat žáci z různých ročníků do jedné skupiny

Vzdělávací obsah předmětu Přípravná taneční výchova:

1. ročník

- žák pěstuje návyky, potřebné k získání správného držení těla - protažení a uvolnění páteře, svalů trupu a zad, vznosné držení hrudníku, šíje a hlavy
- prohlubuje a uvolňuje dolní i horní končetiny
- žák si osvojí základní polohy na místě
- využije nejjednodušší prvky v pohybu z místa (chůze a běh vpřed, poskok vpřed, výskoky a přeskoky, lezení a převalování)
- vnímá a rozlišuje jednoduché změny pohybu v prostoru
- provede rychlé změny základních poloh jako přípravu k jednoduchým prvkům obratnosti
- rozvíjí hudební cítění – jednoduché pohybové a taneční hry se zpěvem, říkadla s doprovodem rytmických nástrojů

2. ročník

- žák správně drží tělo a aktivně jej využívají v jednoduchém pohybovém vyjádření
- rozvíjí protažení a uvolnění dolních a horních končetin
- pěstuje vznosné držení hrudníku, šíje a hlavy
- využije jednoduché prvky v pohybu z místa (chůze a běh vpřed i vzad, dvojposkočný krok vpřed, výskoky a přeskoky, jednoduché převaly, přísuný krok bočně, vpřed i vzad, cval bočně)

- vnímá a rozliší jednoduché změny pohybu v prostoru (nahore-dole, dopředu-dozadu -stranou, volné rozestoupení v sále, střed sálu)
- vytváří pohybové vztahy (dvojice, trojice, kruh, řada, volná skupina)
- zvládá první jednoduché prvky obratnosti
- rozezná tempo, výšku tónu, dynamiku, tóninu dur – moll
- přirozeně vycítí pauzy, závěry a předtaktí
- tvoří první jednoduché choreografické celky, které vychází z dramatisace veršů a drobných hudebních skladeb pro děti

Vzdělávací obsah předmětu Taneční průprava – I. stupeň

1. ročník

- žák správně drží tělo v základních polohách a v pohybu z místa
- protahuje dolní končetiny
- správně drží ramena, trup, šíji a hlavu při práci paží v tanečním projevu
- využije rozsahu v pohybu do přednožení - technická čistota provedení pohybu
- ovládá jednoduché vazby prvků obratnosti: kotoul vpřed, kotoul vzad, stoj o rukou, svíčka s výdrží
- předvede výskoky a přeskoky z paralelní pozice
- osvojí si taneční kroky probírané na základě tematických plánů a jejich využití v tanci, ve dvojicích, trojicích, kruhu (chůze vpřed, chůze vzad, krok přísuný stranou, vpřed i vzad, cval bočně, dvojposkočný krok)
- sladí taneční kroky s rytmickým a hudebním doprovodem

2. ročník

- ovládá přednožení, zanožení, unožení vedeně, švihem i rozvíjení - práce trupu a páteře předklon, úklon, záklon, vlny trupu
- využívá správné držení ramen, trupu, šíje a hlavy při práci paží a v tanečním projevu
- procvičí propracování nožní klenby – odvíjení chodidla od podložky
- využívá práci trupu a páteře – předklon, úklon, záklon, vlny trupu
- osvojí si tyto skoky: dálkový, střížný, roznožný, výskoky s rotací 180°

Vzdělávací obsah předmětu Současný tanec – I. stupeň

3. ročník

- žák zvyšuje pohybový rozsah v dolních končetinách s dodržením správných principů pohybu – pohybové vazby zaměřené na přednožení, unožení a zanožení v přízemních polohách
- soustavně protahuje dolní končetiny
- využívá rozsahu pohybu páteře a trupu s dodržením správných principů držení těla a vedení pohybu do předklonu, úklonu a záklonu, především v přízemních polohách
- provádí postupnou čelnou vlnu v sedu na patách
- zvládá jednoduché pohybové vazby z uvedených prvků
- dbá na protažení v tělesné ose a osách horních i dolních končetin
- propracovává nožní klenbu
- zvládá výskoky a skoky probrané na základě tematických plánů během roku
- orientuje se v přímých prostorových dráhách a diagonálách

4. ročník

- žák využívá pohybový rozsah v dolních končetinách s dodržением správných principů pohybu; pohybové vazby zaměřené na přednožení, unožení a zanožení ve stoji
- soustavně protahuje dolní končetiny
- využívá rozsahu pohybu páteře a trupu s dodržением správných principů držení těla a vedení pohybu do předklonu, úklonu a záklonu ve stoji
- zvládá návaznost pohybů v jednoduchých vazbách a střídání pohybu ve stoji i přízemních polohách
- provádí jednoduché obraty a otočky
- rozvíjí další výskoky a skoky probrané na základě tematických plánů během roku
- správně využívá prostor v jednotlivých pohybových vazbách
- dbá na protažení v tělesné ose a osách horních i dolních končetin

5. ročník:

- žák využije pohybového rozsahu v dolních končetinách s dodržением správných principů pohybu; pohybové vazby zaměřené na přednožení, unožení a zanožení na zemi ve stoji i v pohybu z místa
- soustavně protahuje dolní končetiny
- zvyšuje rozsah pohybu páteře a trupu s dodržением správných principů držení těla a vedení pohybu do předklonu, úklonu a záklonu na zemi ve stoji i v pohybu z místa
- zvládá krátké vazby vedených i švihových pohybů trupu, horních i dolních končetin, na zemi i v prostoru, s důrazem na dodržení správných principů provedení daných pohybů
- zařazuje jednoduché obraty a otočky do vazeb
- procvičí výskoky a skoky probrané na základě tematických plánů během roku a zařazuje je plynule do vazeb
- dbá na protažení v tělesné ose a osách horních i dolních končetin během celé vazby

6. ročník

- žák provádí vazby probraných prvků obratnosti a rovnováhy v přízemních polohách, na volnosti i v pohybu z místa
- vnímá uvědomělý pohyb z centra – principy správného držení těla a jejich využití v pohybu
- využívá uvědomělé vytažení v ose trupu, končetin i paží
- procvičuje osmičkový švih horních končetin s doprovodnou rotací trupu a hlavy – zařazení do vazeb
- zvládá vazby švihů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží
- propracovává vlny trupu, předklony, záklony, úklony a jejich využití v pohybových vazbách
- využívá obraty a otočky s doprovodným pohybem paží i trupu
- zvládá různé převaly, jejich vazby a využití v tanečním projevu

7. ročník:

- žák samostatně tvoří vazby probraných prvků v přízemních polohách, na volnosti i v pohybu z místa
- dodržuje principy vědomého pohybu z centra v pohybových vazbách
- využívá v pohybových vazbách uvědomělé vytažení v ose trupu, končetin i paží
- provádí kyvadlové švihy trupu, čelné i bočné, na místě i s postupem v různých pohybových vazbách
- využívá osmičkový švih horních končetin s doprovodnou rotací trupu a hlavy s návazností do obrátů a dalších vazeb
- zvládá vazby švihů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží i trupu
- využívá v pohybových vazbách vlny trupu, předklony, záklony, úklony a jejich kombinace
- zařazuje do pohybových vazeb obraty a otočky s doprovodným pohybem paží a trupu

- používá v tanečním projevu převaly a jejich vazby
- využívá v pohybu impulzy

Vzdělávací obsah předmětu Současný tanec – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák využije uvědomělý pohyb z centra
- dokáže sladit jednotlivá tělesná těžiště v návaznosti pohybu šíje, hlavy, končetin a trupu v pohybových vazbách i v improvizaci
- propracuje vazby švihů a vedených pohybů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží v různých vazbách i improvizaci
- využívá práci trupu, šíje a hlavy v různých obměnách s doprovodným pohybem paží a dolních končetin v pohybových vazbách i improvizaci
- zařazuje impulzy z pohybového centra do improvizace
- provádí vazby různých druhů probraných skoků
- využívá převaly, obraty a otočky s doprovodným pohybem paží i trupu a jejich vazby k návaznosti různých pohybových prvků

3. a 4. ročník

- žák využije uvědomělý pohyb z centra při tvorbě vlastních pohybových vazeb
- zvládá souhru jednotlivých tělesných těžišť – návaznost pohybu šíje, hlavy, končetin a trupu v pohybových vazbách i v improvizaci
- samostatně vytváří vazby švihů a vedených pohybů dolních končetin na místě i s postupem s doprovodným pohybem paží
- samostatně vytvoří vazby pohybu trupu, šíje a hlavy v různých obměnách s doprovodným pohybem paží a dolních končetin
- využívá impulzy ve vlastních vazbách i v improvizaci
- samostatně vytváří vazby převalů, skoků, obrátů a otoček
- dokáže propojit jednotlivé vazby do krátkých choreografických celků

Vzdělávací obsah předmětu Klasická taneční technika – I. stupeň

3. ročník

- žák správně drží tělo a pozici horních i dolních končetin
- provádí základní prvky cvičení čelem k tyči v 1. paralelní i vytočené pozici podle tematických plánů v ročníku, s důrazem na jejich detailní propracování

4. ročník

- žák správně drží tělo a dodrží princip pohybu daného pro klasickou taneční techniku
- propracovává základní prvky cvičení čelem i bokem k tyči s využitím 1. vytočené pozice dané tematickými plány
- zařazuje cvičení naučených prvků na volnosti v 1. vytočené pozici
- provádí jednoduché skoky v 1. pozici na volnosti

5. ročník:

- žák automaticky využije správného držení těla a dodržuje principy pohybu daných pro klasickou taneční techniku ve cvičeních u tyče i na volnosti

- procvičí základní prvky cvičení čelem i bokem k tyči ve 3. i 5. vytočené pozici dané tematickými plány
- zařadí do cvičení na volnosti 3. a 5. vytočenou pozici
- provádí jednoduché skoky na volnosti ve 3. i 5. pozici

6. ročník

- žák procvičí základní prvky cvičení čelem i bokem k tyči v 5. případně 3. vytočené pozici v krátkých vazbách s doprovodným pohybem paží, dané tematickými plány
- provádí cvičení na volnosti v 5. případně 3. vytočené pozici s doprovodným pohybem paží
- zvládne jednoduché taneční kroky u tyče i na volnosti probrané dle tematických plánů
- zná základní terminologii a názvosloví probraných prvků

7. ročník

- prohlubuje základní prvky cvičení u tyče a na volnosti dané tematickými plány s důrazem na detailní provedení s využitím znalosti pozic dolních a horních končetin ve vazbách a různých kombinacích
- provádí cvičení na volnosti v 5. případně 3. vytočené pozici v krátkých jednoduchých vazbách s doprovodným pohybem paží
- předvede jednoduché taneční kroky probrané dle tematických plánů v krátkých vazbách
- využije jednoduché a těžší skoky probrané dle tematických plánů ve vazbách s návazným pohybem paží
- při výuce samostatně užije odbornou terminologii

Vzdělávací obsah předmětu Lidový tanec – I. stupeň

3. ročník

- žák naváže na prvky naučené v předmětu taneční praxe v 1. a 2. ročníku
- žák si osvojí taneční kroky probrané na základě tematických plánů a využije je v tanci ve dvojicích, trojicích, skupinkách i v kruhu
- naučí se pérování v souladu s technikou lidového tance
- prohloubí hudební cítění a schopnost sladit taneční kroky s rytmickým a hudebním doprovodem

Vzdělávací obsah předmětu Taneční praxe – I. stupeň

1. ročník

- žák ovládá jednoduché pohybové a taneční prvky, dané tematickými plány
- tvoří taneční uspořádání do dvojic, trojic skupinky i kruhu
- dokáže sladit taneční kroky s jednoduchým rytmickým a hudebním doprovodem
- dokáže zatančit jednoduchou choreografií

2. ročník

- využije v tanci rozmanitější prvky probírané na základě tematických plánů jak individuálně tak i ve dvojicích, trojicích, skupinkách i v kruhu
- chápe jednoduché prostorové uspořádání
- dokáže reagovat jednoduchou improvizací na dané podněty

3. ročník

- žák využije získané dovednosti v jednoduchých pohybových vazbách
- je schopen samostatně zatančit zadanou pohybovou vazbu a sladit taneční projev s hudebním, případně nehupebním, doprovodem

- improvizuje na základě daného tématu probíraného v průběhu roku

4. ročník

- žák prakticky procvičí získané dovednosti v improvizaci
- improvizuje na základě vlastních zvolených námětů
- prohlubuje hudební cítění a schopnost sladit pohyb s rytmickým a hudebním doprovodem
- dokáže jednoduše zhodnotit taneční projev

5. ročník

- žák využije získané dovednosti při tvorbě jednoduchých vlastních vazeb ve dvojicích případně menších skupinách
- improvizuje na základě vlastních emocionálních prožitků
- umí věcně zhodnotit vlastní taneční projev i taneční projev svých spolužáků
- dokáže zatančit i náročnější choreografii
- uplatňuje v pohybu osobitý výraz

6. ročník

- žák tvoří vlastní pohybové vazby s využití získaných dovedností
- dokáže o těchto vazbách diskutovat se spolužáky
- hodnotí vlastní taneční projev s ohledem na správné dodržování tanečních principů a technik, diskutuje na toto téma i se spolužáky a učitelem
- orientuje se v prostoru, využívá diagonály

7. ročník

- žák tvoří kratší choreografické celky (individuálně i ve skupinách)
- uplatní zažitá principy správně prováděného pohybu ve svém pohybovém vyjádření
- hodnotí výkony svých spolužáků i jiných tanečníků z hlediska dodržování optimálních zásad postavení těla v pohybu; určí chyby a navrhne řešení k nápravě a zároveň ocení podařený projev

Vzdělávací obsah předmětu Taneční praxe – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák tvoří delší pohybové vazby a improvizace
- dokáže vyjádřit vlastní emoce pohybem a diskutuje o nich s ostatními
- tvoří vlastní jednoduché choreografické celky, individuálně nebo ve dvojicích či skupinách
- jednoduše hodnotí choreografické dílo z hlediska obsahu a struktury, ale také emočního výrazu nebo prožitku; diskutuje na toto téma s ostatními spolužáky a učitelem

3. a 4. ročník

- žák vnímá tanec a obecně i umění jako příležitost k vyjádření vlastních pocitů a emocí; komunikuje a diskutuje na toto téma s ostatními spolužáky
- tvoří vlastní choreografická díla a spolupracuje s ostatními i s učitelem na tvorbě choreografií

Vzdělávací obsah předmětu Klasický tanec – II. stupeň

1. a 2. ročník

- žák navazuje na získané dovednosti z ročníků prvního stupně a zvládá jejich detailnější provedení
- využije 4. pozici při cvičení u tyče i na volnosti
- zvyšuje rozsah dolních končetin i trupu při cvičení u tyče i na volnosti
- zařadí náročnější prvky dané tematickými plány
- žák se naučí základy jednoduchých otoček

3. a 4. ročník

- provádí probrané prvky, jak u tyče, tak na volnosti v rychlejším tempu s rozmanitými rytmickými akcenty
- zvládá delší pohybové vazby z naučených prvků s využitím naučených otoček a obrátů
- samostatně tvoří jednoduché pohybové vazby
- využije klasickou taneční techniku ve vlastní improvizaci

8 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Základní umělecká škola v Hostinném je schopna umožnit výuku i pro žáky tělesnými handicap - zrakové postižení, nevidomí, osoby se sníženou pohyblivostí, vozíčkáři apod. Prostory v budově školy – Labská fortna 230 jsou bezbariérové. Budovy školy 166 a 167 nemají bezbariérové řešení. V případě lehčích duševních poruch a dysfunkcí vypracuje škola individuální vzdělávací plán, který má platnost jeden rok (s ohledem na možný vývoj postižení).

Základní podmínky pro vypracování individuálního vzdělávacího plánu:

- zákonný zástupce zajistí každoročně před zahájením výuky aktuální posudek odborného lékaře nebo diagnózu pedagogicko – psychologické poradny (obojí ne starší 3 měsíců)
- úzká spolupráce rodičů s pedagogem
- konzultace s rodiči při vytváření individuálního plánu
- zákonný zástupce doručí škole písemnou formou žádost o vytvoření individuálního vzdělávacího plánu před zahájením výuky

Hodnocení žáka a klasifikace bude vycházet z výstupů individuálního vzdělávacího plánu. V individuálním vzdělávacím plánu budou uvedeny cíle vzdělávání žáka, způsob hodnocení a konání zkoušek. Dále výčet speciálních pomůcek a potřeb. Průběžné úpravy individuálního vzdělávacího plánu jsou během roku možné. Pedagog musí být v průběhu školního roku seznámen s významnějšími změnami zdravotního stavu žáka. Zákonný zástupce má povinnost seznámit se s individuálním učebním plánem – potvrzení podpisem.

Při nedodržení výše stanovených podmínek si škola vyhrazuje právo okamžitého ukončení výuky.

9 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Pro žáky s mimořádným talentem připraví individuální vzdělávací plán, který obsahuje rozvrh a obsah učiva, způsob hodnocení, případně výčet pomůcek a učebních materiálů. Podmínkou pro jeho vytvoření je návrh pedagoga a aktuální posudek pedagogicko-psychologické poradny (ne starší 3 měsíce), které před zahájením výuky doručí škole písemnou formou zákonný zástupce.

Individuální vzdělávací plán bude vypracován nejméně 3 měsíce před zahájením výuky. Během roku jsou možné změny. Zákonný zástupce má povinnost seznámit se s individuálním vzdělávacím plánem – potvrzení podpisem.

Žák, nediagnostikovaný pedagogicko-psychologickou poradnou nemá na sestavení individuálního učebního plánu nárok.

Výuka bude probíhat v délce 90 minut za týden.

10 HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

1. Hodnocení žáků

Učitelé posuzují a hodnotí:

- výsledky práce žáka na hodinách a vystoupeních s přihlédnutím k jeho nadání a možnostem
- domácí přípravu (především v hudebním oboru)
- včasné příchody na hodiny, zkoušky a koncerty
- úroveň společenského vystupování, reprezentujícího školu
- chování žáka k učitelům a spolužákům
- zodpovědnost při práci v kolektivu a za společně nastudované dílo
- zájem o umění a mimoškolní účast - návštěvy koncertů, výstav apod.
- splní výstupy daného ročníku, učitel však přihlédne k jeho schopnostem

Hodnocení žáka probíhá na hodinách slovní a písemnou formou. V obou případech se hodnocení zakládá na komunikaci mezi učitelem a žákem. Učitelé známkuje minimálně jednou za měsíc do třídní knihy a současně do žakovského sešitu.

Žák je písemně ohodnocen čtyřmi známkami:

- 1 – trvalý růst, žák dosahuje svého osobního maxima
- 2 – postup v práci, žák přesto nevyužívá všechny své možnosti a dispozice
- 3 – vývoj stagnuje, žák neprojevuje zájem o práci, pasivita
- 4 – dlouhodobá nepřipravenost, úroveň dovedností a vědomostí postupně klesá

(Pozn.: v případě ohodnocení žáka známkou 4 může zákonný zástupce požádat o přezkoušení před komisí.)

Na konci každého ročníku probíhají v hudebním oboru postupové zkoušky. Požadavky zkoušené látky vycházejí z ročníkových výstupů daného ročníku. Jsou uvedeny v samostatném dokumentu. Zkušební komise je tříčlenná, musí být přítomen pedagog hlavního předmětu, který navrhuje známku za výkon. Zámka nemusí být totožná se známkou na vysvědčení.

Na konci 7. ročníku studia I. stupně a na konci 4. ročníku II. stupně vystoupí žák na absolventském koncertě. Přítomna musí být nejméně tříčlenná zkušební komise, která zhodnotí výkon žáka.

Absence

Pokud absence převyšuje 30%, je žák neklasifikován. Zákonní zástupci mohou požadovat o přezkoušení před tříčlennou komisí.

2. Hodnocení školy

Plnění svých cílů

Výsledky školy – v jakých oblastech jsou dobré a v jakých je třeba zlepšení

Reálnost a splnitelnost ŠVP

Kvalita pedagogické práce

Způsob plnění ŠVP

Průběh a forma dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků

Podmínky ke vzdělání

Průběh vzdělávání

Podpora žáků školou

Spolupráce s rodiči

Řízení školy

Četnost vlastního hodnocení školy: jednou za 3 roky.

Nástroje hodnocení:

Hospitační činnost, SWOT analýza, motivační pohovory vedení a zaměstnanců, možná je i forma dotazníkového šetření

Strukturu vlastního hodnocení školy navrhuje ředitel na pedagogické radě, projedná ji do září školního roku, v němž se má hodnocení uskutečnit.

Vlastní hodnocení školy za uplynulé období se projedná do 31. října následujícího školního roku.

V Hostinném, dne 1. 9. 2016

Podpis.....

Razítko

